

[1979 மார்ச் 24]

பிரிவு. 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1979ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 2) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1979) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

7. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979—80 வாக்கெடுப்பு—

கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப் பதிவு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவு—என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,69,36,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. சு. பாலன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாட்டில் பத்திரப் பதிவு ஆகும் தொகை அதிகமாக வுள்ளதால், செலவைக் குறைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வது பற்றி” விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,69,36,000-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “நீதிமன்றங்களில் அசையா பொருட்கள் (நிலம், வீடு) மீது இணைப்பு உத்தரவு விதிப்பதை சம்பந்தப்பட்ட பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்துக்கு தகவல் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யாமல் விடுப்பதால்”—

1979 மார்ச் 24] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,69,36,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுப் தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

Thiru Salem M. ARUMUGAM : Sir, to discuss the need to introduce mobile registration offices in vill ges; I move—

“That the allotment of Rs. 2,69,36,000 under Demand No. 6—Registration—be reduced by Rs. 100”.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “பத்திரப் பதிவுத் துறையில் பகுதி எழுத்தர் பதவியின் வரன்முறைபடுத்தலில் 33 நபர்கள் இருந்ததில் 18 நபருக்கு மட்டும் நல்லாணை பிறப்பித்த ஓரவஞ்சனைப் பற்றி” விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,69,36,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

[முற்பகம் 11-50.]

கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு—என்ற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 7,26,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

திரு. மா. மணிமாறன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “வெள்ளப் பாதிப்பினால் ஏற்பட்ட இழப்பினால் கடன் தீர்க்க முடியாதவர்களுக்குக் கடன் நீக்கம் செய்ய வகையில்லாமல் இருப்பதைப் பற்றி” விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,26,25,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகின்றேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “கூட்டுறவுச் சங்கத் தேர்தல்கள் நடத்தாமல் காலம் கடத்தி வருவது பற்றி” விவாதிக்க—

[1979 மார்ச் 24]

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 7,26,25,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Thiru Salem M. Arumugam: Mr. Speaker Sir, to discuss the need to Institute criminal proceedings in all cases of defalcations in Co-operative Banks without delay. I move: “That the allotment of Rs. 7,26,25,000 under dDemand No. 23—Co operation be reduced by Rs. 100”.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “கூட்டுறவுச் சங்கத் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்துவது” பற்றி விவாதிக்க—“மானியக் கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு—என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,26,25,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டு தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு கிராம விவசாயக் கடன் சங்கங்களில் பணிபுரியும் ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் மாவட்ட மத்திய வங்கியே ஊதியம் கொடுப்பதற்கான வழிமுறைகளை வகுக்க ஏற்பாடு செய்யாதது குறித்து” விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 23—கூட்டுறவு—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,26,25,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண். 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு —என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,59,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “ அரிசனங்கள் நடத்தும் கூட்டுறவு கடன் கொடுக்கும் சொசைட்டியில் தற்போதுள்ள வட்டியை குறைப்பது பற்றி ” விவாதிக்க—

1979 மார்ச் 24]

[திரு. சு. பாலன்]

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 5,59,02,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “ வர்த்தகக் கொள்கைப் பற்றி ” விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 5,59,02,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : Sir, to discuss the necessity to start Government Printing Press in Kanyakumari District. I move: That the allotment of Rs. 5,59,02,000 under Demand No. 57—Miscellaneous Capital Outlay be reduced by Rs. 100.”

Thiru Salem M. ARUMUGAM : “Sir, to discuss the need to see up Community transport system with residence colonies by the s att I move: That the allotment of Rs. 5,59,02,000 under Demand No. 57—Miscellaneous Capital Outlay be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் அவைமுன் விவாதத் திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்ல விழைகிறேன். பொதுவாக, கூட்டுறவுத் துறை என்பது எல்லோராலும் வரவேற்கப்படுகின்ற ஒரு சிறப்பான துறை என்பதை

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. நான் கொடுத்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது அரசினுடைய கொள்கை விளக்க குறிப்பு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகள் அத்தனையையும் சட்டமன்ற குறிப்பேட்டிலே ஏற்றி வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். †

† 122-156 ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I, II ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளன.

[1979 மார்ச் 24]

திரு. து. புருஷோத்தமன் : அந்த வகையிலே ஒரு சிறப்பான துறை என்றாலும், முந்திய காலங்களிலே இந்தத் துறை எந்த அளவுக்கு சிறப்பாக செயல்பட்டு வந்ததோ, அப்படியில்லாமல் தற்போது இந்தத் துறை எல்லா வகையிலும், நிர்வாகத்திலும் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது என்பதற்கு ஓரிரு உதாரணங்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

முன்பெல்லாம் போர்டு ஆப் டைரக்டர்ஸ் என்ற பெயரால் பொது மக்கள் பிரதிநிதிகள் அந்த நிர்வாகத்தில் அங்கம் வகித்து சிறப்பான நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் அவர்கள் எல்லாம் நீக்கப்பட்டனர். அவர்கள் எல்லாம் ஏதோ அதிகமான அளவுக்குப் தொலை பேசியை உபயோகித்தார்கள், காரிலே அதிகமாகப் பயணம் செய்தார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைத் தெரிவித்து அதிகமாக செலவழித்த தொகையைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்ற ரீதியிலே நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது. ஆனால் அவர்கள் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்தபோது கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் செயலாளராக சேர்மனுக்குக் கீழே பணியாற்றி வந்தார்கள். எந்தச் சிறு தவறானாலும் எடுத்துக் காட்டுகிற வகையில் அவர்கள் பணி புரிந்தார்கள். ஆனால் அப்போது செயலாளராகப் பணி புரிந்த அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளே இன்றைய தினம் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களாக நியமிக்கப்பட்ட பிறகு இன்றைய தினம் அந்தத் துறை எந்த அளவுக்கு மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக, நம்முடைய சென்னையில் இருக்கிற தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மத்திய வீட்டு வசதிச் சங்கம் இன்றையதினம் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர் ஏற்கெனவே நம்முடைய சென்னையில் இருக்கிற டி.யு.சி.எஸ். நிர்வாகத்தில் பதவி வகித்தவர். அதிலே அவர் பல்வேறு குறைபாடுகளைச் செய்துவிட்டார் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மார்க்கட்டிங் பெட்ரேஷனில் அவர் ஸ்பெஷல் ஆபீசராக இருந்தார். அங்கே அவர் பல்வேறு குறைபாடுகளை, ஊழல்களைச் செய்தார் என்று இந்தப் பேரவையில் எடுத்துக்காட்டியபோது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களே குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்கள்—“அவர் குற்றம் செய்தது உண்மைதான்; அதனால் ஆறுமாத காலம் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட மாட்டாது” என்று மட்டும் சொல்லி அவருக்கு வேறு எந்தத் தண்டனையும் கொடுக்கப்படாமல் விடப்பட்டது. அந்த ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படாமல் இருக்கிறதா என்பதும் சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார் காடரில் இருப்பவர் செய்த மிகப் பிரம்மாண்டமான குற்றச் சாட்டுகளுக்கு அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட சாதாரணத் தண்டனை போதாது. சாதாரண

1979 மார்ச் 24]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய சொஸைட்டிகளில் கூட எழுத்தர் செயலாளர் செய்துவிட்ட சிறு தவறானாலும் உடனே சஸ்பென்ட் செய்கிறார். இந்த அதிகாரி அமைச்சருக்கு வேண்டியவரோ என்ற சந்தேகத்திற்கு இடமளிக்கக்கூடிய வகையில் அவரை கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கத்திற்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் அவர் தஞ்சாவூரிலும் தமிழகத்தின் மற்ற இடங்களிலும் செய்த தவறுகளைக் குற்றச்சாட்டுகளாக பல்வேறு தரப்பில் அச்சடித்து துண்டு நோட்டீசாக விநியோகித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் இங்கே படிக்க விரும்பவில்லை. என்றாலும் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து காட்டுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் பதவி உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமென்றால் பட்டதாரியாக இருக்கவேண்டும். அல்லது கூட்டுறவுத் துறையில் தனிப்பயிற்சி பெற்றிருக்கவேண்டும். அப்படித் தனிப் பயிற்சி பெறாதவர்களுக்கும் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய பி.ஏ.வாகப் பணியாற்றிய சச்சிதானந்தம் என்பவரை மாணேஜர் காடரில் பதவி உயர்வு கொடுத்து பட்டதாரி அல்லாதவருக்கு சட்ட விதிகளை மீறி பதவி உயர்வு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். மாமியார் உடைத்தால் மண் பாண்டம், மருமகள் உடைத்தால் பொன் பாண்டம் என்ற வகையில் இந்தத் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் நம் முடைய அமைச்சர்களுக்குக் கூட இல்லாத வசதிகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கார் பெற்றிருக்கிறார்கள் அதிலே டேப் ரெக்கார்டர் வைத்திருக்கிறார்கள், ரேடியோ வைத்திருக்கிறார்கள், ஃபேன் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட எல்லா வசதிகளையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் முன்னாலே

[நண்பகல் 12-00]

இருந்த நிர்வாக டைரக்டர்கள் அன்றைக்கு சிறிய தவறைச் செய்தால்கூட, டெலிபோனை அதிகமாகப் பயன்படுத்தினால் கூட, தண்டிக்கப்படுகிற நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் இவர்களைக் கேட்பதற்கு ஆளில்லை.

எனக்குத் தெரியும், ஸ்டேட் கோவாப்ரேடிவ் பாங்க் அதிகாரி, நம்முடைய அமைச்சருக்கு வேண்டியவர், அகமத் என்பவர், அவர்கலெக்டருடைய ரேங்கிலே இருக்கிறவர். அவருடைய காரிலே எல்லா குளுகுளு வசதிகளும் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. நீங்கள் கேட்டுப் பாருங்கள். கூட்டுறவுத் துறை என்பது ஏழை, நடுத்தர மக்களுக்காக, இல்லாதவர்களுக்காக உதவிசெய்கிற துறை. அந்த துறையிலே இப்படி ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன, என்பதைச் கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1979 மார்ச் 24]

ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் திருவேங்கடம் என்பவர் மாதத்திற்கு 15, 20 நாட்களுக்கு வெளியூர் சென்று விடுகிறார். ஆகாய விமானத்தில் பறந்துகொண்டிருக்கிறார். இன்றைய தினம் அவர், இந்த மாதம் 1ஆம் தேதியிலிருந்து 20ஆம் தேதி வரையிலே அவர் ஏறக்குறைய 1,300 ரூபாய்க்கு பெட்ரோல் பில்லைப் பெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார். மாதத்திற்கு 15, 20 நாட்கள் வெளியூர் செல்கிறவர் 1,300 ரூபாய்க்கு பெட்ரோல் பில்லை பெறுகிறார் என்றால் எந்த அளவிற்கு சீர்கேடான நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மத்திய வீட்டு வசதி சங்கத்திலே ஏறக்குறைய 1972 ஆம் ஆண்டிலே அவர்கள் பார்த்த சொஸைட்டிகள் 200 ஆக இருந்தது. ஆனால் அந்தச் சங்கத்திலே இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 120 பேர்கள்தான் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றைய தினம் பார்க்க வேண்டிய சொஸைட்டிகள் 600-க்கு மேலே இருக்கின்றன. இருந்தாலும் அதிகமான அலுவலர்கள் வேண்டுமென்று அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு எழுதி அரசாங்கமும் பரிந்துரைத்தாலும்கூட அவர்களுக்கு அதற்கு அனுமதி வழங்க அங்கே இருக்கிற ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே நிர்வாகக் கேடுகள் அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளால்தான் ஏற்படுகின்றன. அதே நிர்வாகத்திலே டைரக்டர்கள் இருக்கிற போது தவறு செய்தால் தண்டிக்கிறபோது, இன்றைக்கு அதிகாரிகள் தவறு செய்தால் அவர்களைக் கண்டிக்க, ஆடிட் செய்ய ஆளில்லாமல் இருக்கிறது. தமிழ்நாடு கூட்டுறவுத் துறையிலே நடைபெறுகின்ற ஊழல்களை, அக்கிரமங்களைக் கண்காணிப்பதற்காக உடனடியாக கணக்குகளை ஆடிட் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதைப்போல பல்வேறு குறைகளை நான் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். நம்முடைய வீட்டு வசதி சங்கத்திலே லைப் இன்ஸூரன்ஸ் மூலமாக 6 கோடி ரூபாய் கடனாகப் பெற்று இருக்கிறார்கள். அந்த 6 கோடி ரூபாயை துணை சங்கங்களுக்கு விநியோகிப்பதற்காக வைத்திருக்கிறபோது அந்தப் பணத்தை 2, 3 மாதங்கள் பாங்கிலே போட்டு வைத்திருக்கவேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையின் பணத்தை நிச்சயமாக ஒரு கூட்டுறவு பாங்கிலே தான் போடவேண்டும். ஆனால் எந்த வங்கியிலே போட்டார்கள் என்றால், எந்த ஏஜெண்டை நமக்குத் தெரியுமோ எந்த ஏஜெண்டை தன்னுடைய ஈயநலத்திற்குப் பயன்படுத்தமுடியுமோ அந்த தனியார்—அரசடைமையாக்கப்பட்ட வங்கியிலே போடுகிறார்கள். எப்படி கூட்டுறவுத் துறை வளரும்! அந்த பாங்கு மாஜேஜர் சொல்வதைப் போன்று எந்த பேங்கிலே அந்தப் பணத்தைப் போடுகிறார்கள் என்றால் சேமிப்புக் கணக்கிலே போடுகிறார்கள். சேமிப்புக் கணக்கிலே போட்டால் குறைந்த வட்டிதான் வரும். 2, 3 மாதங்களுக்கே கோடிக்கணக்கான ரூபாயை பிக்ஸட் டெபாஸிட்டில் போட்டால் அதிகமான வருவாய் வரும். அங்கே இருக்கிற

1979 மார்ச் 24]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் கவனம் செலுத்தாமல் அரசாங்க அதிகாரிகள் எல்லாம் தவறான தகவலை இன்றைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த சங்கத்திலே 2, 3 நாட்களுக்கு முன்னாலே பணியாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி உண்ணாவிரதம் இருந்து இருக்கிறார்கள். அங்கே பணியாற்றி வருகின்ற ஊழியர்கள், சி.எஸ்.ஆர். என்ற பதவியிலே இருக்கிறவர்கள் ஏறக்குறைய 39 பேர்கள் வீட்டுவசதி சங்கத்திலே இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பணியே யார் யார் வீடு கட்டுகிறார்களோ அவர்களுக்குக் கடன் உதவி செய்ய வேண்டுமென்பது தான். அந்தக் கடன் உதவிக்குத் தகுதி பெற்றவர்கள் யார் என்பதைக் கண்காணித்து அந்த அலுவலகத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அவர்களே அந்தக் கடன்களுக்காகப் பரிந்துரை செய்ய, சேங்ஷன் செய்ய அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து அந்த அலுவலகத்திலே இருப்பவர்கள் உண்ணாவிரதம், ஸ்ட்ரைக் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு, இன்றையதினம் அது வாபஸ் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினம் அரசுச் செயலாளரை அழைத்து பேசி அதில் சுமுகமான முடிவு ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : நானே அதைப் பேசுகின்ற பொழுது தெரிவித்தேன். நான்கைந்து நாட்களாகத் தங்கள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். நேற்றைய தினம் அது கோவாப்ரேட்டிவ் செக்ரட்டரிக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு அதற்குத் தீர்வு காணப்பட்டது என்றும் சொன்னேன்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உயர் அதிகாரிகளுக்கு அந்தத் துறையில் இருக்கின்ற 80 ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் எடுத்துச் சொல்லாத காரணத்தால்தான் அவர்கள் தகவல் சொல்லாத தால்தான் இந்தத் துறை நஷ்டத்திலேயும், இன்னும் பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒட்டு மொத்தமாக என்னுடைய கருத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்து என்னவென்றால் கூட்டுறவுத் துறையிலுள்ள அத்தனையையும் பொதுவாக மக்களுடைய பிரதிநிதிகளால் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், இங்கே வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கின்ற பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், இந்தக் குற்றம் நீக்கப்பட

திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1979 மார்ச் 24]

வேண்டும், பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டும், போர்ட் ஆப் டைரக்டர் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நான் அதை ஆதரிக்கிறேன்.

நம்முடைய பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியின் பேரில் ஒன்றை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் பதவியேற்ற பிறகு இந்த அவையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் சரி, அல்லது வேறு எந்த அமைச்சர்களானாலும் சரி, பேசுகின்றபொழுது நாங்கள் விளம்பரத்தை விரும்பாதவர்கள், விளம்பரத்தை விரும்பாதவர்கள்தான் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். பொதுவாக இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையானது, நிர்வாகச் சீர்கேட்டால் நஷ்டத்திலே இருந்தாலும், விளம்பரத்தை எந்த அளவிற்குத் துரிதப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாயவரத்திலே இருக்கின்ற கூட்டுறவு அங்காடியிலே துணிகளைக் கட்டிக்கொடுக்கின்ற, பேக் செய்து கொடுக்கின்ற காகிதப் பைகளிலே நம்முடைய முதலமைச்சருடைய முழு உருவப் படத்தை, அந்தத் திருவுருவப் படத்தை, சூட்டும் கோட்டும் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற படத்தை அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், இந்தத் துறையிலே அவர்கள் விளம்பரத்தை விரும்புகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லி, அந்தத் தவறை உங்கள் முன்னாலே காட்டுகிறேன். ஆகவே, இந்தத் துறையிலே எந்த வகையிலே தங்கள் விளம்பரத்தைச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு ஆளுங்கட்சியினர் செய்கின்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குச் சீர்கெட்டு வருகின்ற இந்தத் துறையைப்பற்றி ஏதாவது நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி நஷ்டத்தை ஈடுகட்டுகின்ற வகையிலே அதிலே முனைய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து ஒரு கருத்தை மட்டும் நான் சொல்லி முடிக்கிறேன். ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக இந்தத் துறையின் மூலம் அவர்களுக்கு ரொக்கமாக 4,000 ரூபாய் கொடுப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை இன்றைய தினம் செயல்படுத்தும் வகையில் முனைப்போடு இருக்கிறார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இருந்தபொழுது. எந்த அளவிற்கு ஏழைகளுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து குடியிருங்கள் என்று தாராளமாகச் சொன்னது. ஆனால் இன்றைய தினம் பணமாகத் தருகிறேன் என்றால் நிச்சயமாக வீடு எழுப்பப்படுமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க

1979 மார்ச் 24] [திரு. து. புருஷோத்தமன்]

வேண்டும். ஆகவே, அருமைக்குரிய நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது. என்னவென்றால், அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் நிலைமைகளை நீங்களே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்பதாகும். மீண்டும் போர்ட் ஆஃப் டைரக்டரை ஏற்படுத்த வேண்டும், பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும், இவ்வாறு செய்து அந்த நிர்வாகத்தைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-10]

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி : சட்டமன்ற பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற கூட்டுறவுத் துறை மானியத்தைப் பற்றி, அதை ஆதரித்து, அந்த மானியக் கோரிக்கை நிறைவேற என்னுடைய ஆதரவையும் தெரிவித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். கூட்டுறவுத் துறை, இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு, மிகுந்த அளவு நல்ல பலனை அளிக்கக்கூடிய ஒரு காமதேனு என்று சொன்னாலும் அதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுத் துறை இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் அந்தக் கூட்டுறவுத் துறையிலே வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்டாமல் இருக்கிற நிலையில், அது சீரழிந்து போகக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் இன்றைக்கு விவசாயிகள் பணம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு லோன் போட்டு, குறுகிய காலக் கடனும், மத்திய காலக் கடனும், கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய நில வங்கிகளிலிருந்தும் சரி, விவசாய வங்கிகளிலிருந்தும் சரி வாங்குகிறோம். கிராமத்திலே இருக்கிற கூட்டுறவு வங்கி, மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய சென்டிரல் பாங்கிடம் கடனைப் பெறுகிறது. மாவட்ட சென்டிரல் பாங்க், ஸ்டேட் பாங்கிடம் கடன் வாங்குகிறது, ஸ்டேட் பாங்க் ரிசர்வ் பாங்கிடம் அந்தக் கடனை பெறுகிறது. ஆகவே, படிப்படியாக மேலே இருந்து கிராமம் வரையில் அந்தக் கடன்கள் வங்கிகளால் பெறப்பட்டு, இன்றைக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. ஆகவே, அதைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்றால், ரிசர்வ் பாங்க்தான் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமே தவிர, கிராமத்திலே யிருக்கிற விவசாய வங்கி எப்படி தள்ளுபடி செய்யமுடியும். தமிழ்நாட்டிலே ஒரு மரபு இருக்கிறது. பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பது தமிழ்நாட்டு மரபு. தகப்பன் பெற்ற கடனைக் கூட பிள்ளை கொடுத்துவிடுகிறார் என்ற மரபை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல்போனால், வங்கிகள் பணம் இல்லாமல் திரும்பக் கடன் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அவை வீணாகப்

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

[1979 மார்ச் 24]

போகின்றன, திவாலாகப் போகின்றன. கூட்டுறவு வங்கிகளிலே கூட, ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே, தன்னிச்சையாக இயங்கக் கூடிய ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அது இடைக்காலத்திலே இருக்கக்கூடிய நிலைமையாக இருக்கட்டும். ஆனால், தொடர்ந்து தனி அலுவலர்களையே போட வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் கருத்திலே நினைக்கவே கூடாது. அதை நிறுத்திவிட்டு உடனடியாக, எந்த வகையினாலும் சரி, மக்கள் குழுக்களாகப் போட்டாலும், அல்லது அதற்காகத் தேர்தலை நடத்தினாலும் சரி, அந்த வகையில் நடத்த வேண்டுமென்று, இந்த நேரத்திலே அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்றைச் சொல்கிறார்கள், இன்றைக்குக் கிராமத்திலே இருக்கிற விவசாயி, தாம் பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமலிருக்கும் நிலையில், பாங்கிகள் திரும்பவும் கடன் கொடுக்க முடியாமல் தடுமாறுகிறார்கள். கமர்ஷியல் பாங்கிலே கூட விவசாயிகளுக்குப் பணம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், அந்த ஆண்டிற்குள் பணம் திரும்பி வந்தால்தான், அவர்கள் கடன் கொடுக்க முடியும். விவசாய வங்கிகளிலே அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை. விவசாயி, வங்கியிலே பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கட்டினால் மறுபடியும் கடன் வாங்கலாம் என்ற உறுதி விவசாய வங்கியிலே இருக்கிறது. கமர்ஷியல் வங்கியிலே அத்தகைய உறுதி இல்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதில் அரசு தனியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கட்ட மாட்டேன் என்று வம்பு செய்பவர்களை, அடம் பிடிப்பவர்களைத் தனியாக பிரித்து, ஆசையோடு, கனிவோடு எடுத்துச் சொல்லி, கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தவில்லையென்றால், அந்த வங்கிகளெல்லாம் என்ன கதியாகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, கடன்களைத் திரும்பப் பெறுவதால், இந்தக் கூட்டுறவு வங்கிகளானது மேலும் நன்கு விரிவடையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை யெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு, விவசாயப் பெருமக்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் பணியை அன்புடன் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், கனிவுடன் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மைலாப்பூரிலே நிலவள வங்கியின் தலைமை அலுவலகம் இருக்கிறது. அங்கே டிராக்டர்களுக்காகப் பணத்தை வசூலித்தார்கள். தமிழ்நாட்டிலே, டெப்பாசிட்டுடாக ரூ. 1,000 கட்டிவிட்டு, டிராக்டருக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். ஆனால்

1979 மார்ச் 24]

[திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி]

ஒரு சிலருக்குத்தான் டிராக்டர்கள் கிடைத்தன, மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அங்கே சிட்டுப்போட்டு டிராக்டர் கொடுக்கப்பட்டது, ஆகவே, கொடுக்காதவர்களுக்கு உடனடியாகப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். அதில் காலதாமதம் செய்வது எந்தவிதத்திலும் நியாயமல்ல. அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று இங்கே நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். சென்டிர் பேங்கிலே செலுத்தாத நிலுவை என்று பார்க்கிறபோது 1978-வது ஆண்டிலிருந்தே நிலுவை பாக்கி நின்று கொண்டிருக்கிறது. குறுகிய காலக் கடன்கள் எல்லாம் நீண்டகால கடன்கள் ஆக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பிக் கொடுக்காமல், கூட்டுறவு வங்கிகளிடமிருந்து பெற்ற கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்தாமல் இருந்துக் கொண்டு போகிற நிலைமை வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி வளரவிட்டால் கூட்டுறவு வங்கிகளே நடைபெற முடியாமல் போய்விடும் நிலைமை உருவாகிவிடும். அரசாங்கம் இதில் உடனே கவனம் செலுத்த வேண்டும். மெத்தனம் கூடாது. மெத்தனம் காட்டினால், கூட்டுறவு வங்கிகள், அதன் பணியாளர்கள், விவசாயிகள் எல்லோரும் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகள் சொசைட்டி இருக்கிறது. விவசாயிகள் சொசைட்டிக்காக பணம் கடன் வழங்கப்படுகிறது. இங்கே ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். இந்த இன்ஸ்பெக்டர் சாங்ஷன் செய்து சென்டிர்ல் பாங்கிற்கு அனுப்புகிறார். சென்டிர்ல் பாங்கில் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர் சேங்ஷன் செய்து அனுப்பினால்தான் அந்தப்பணம் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு போகும்.

இந்த சேங்ஷன் செய்கிற இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களின் விவசாயிகளுடன் சரியான முறையில் நடந்து கொள்வதில்லை. அந்தச் சங்கங்களிடமிருந்து அவர்கள் பணம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு, கூட்டுறவு சங்கத்தலைவர்களின் முன்னால் 40,000 சேங்ஷன் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆனால் சென்டிர்ல் பாங்கில் கொண்டுபோகும்போது 20,000 ரூபாய்க்கு மட்டும் எழுதி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மாற வேண்டும். இந்த இன்ஸ்பெக்டர்களை எல்லாம் கண்காணித்து, இத்தகைய நடைமுறைகளை மாற்ற அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு இந்த கன்சியூமர் சொசைட்டி கன்சியூமர் பெடரேஷன் இருக்கின்றன. கன்சியூமர் பெடரேஷனானது எவ்வளவு வேண்டுமானாலும், எதை வேண்டுமானாலும்

[திரு. எஸ். ஜே. இராமராமி] [1979 மார்ச் 24]

கொள்முதல் செய்து கொண்டிருக்கிறது. மளிகைச் சாமான்கள் கொள்முதல் செய்யலாம், துணி வகைகளைக் கொள்முதல் செய்யலாம், இன்னும் பல பொருள்களை கொள்முதல் செய்யலாம். ஆனால் அப்படி கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரம் அங்குள்ள தனி அதிகாரியிடம் இருக்கிறது. அவரைக் கண்காணிக்க யாருமே இல்லை. யார் இருக்கிறார்கள்? ஆடிட் இருக்கிறது, அது எப்போதோ வரப்போகிறது. ஆனால் நேரடி கண்காணிப்பு எதுவுமே இல்லை. செயலாளர் போய் பார்க்க முடியுமா? அமைச்சர் போய் பார்க்க முடியுமா? ரிஜிஸ்திரார் போய்த்தான் பார்க்க முடியுமா? அங்கே நடக்கும் ஊழல்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். அந்த முறையை மாற்ற வேண்டும். அங்கே ஒரு பாடி (குழு போட்டு) போட்டு கண்காணிக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு பாடி போடாமல் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே போனால் நிலைமை வேறாகப் போய் விடும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்றைக்குக் கூட விவசாய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். முதல்வரும் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறார். இப்படிச் சொல்வதை விட்டுவிட்டு, ஒரு பாடியைப் போட்டு அவர்களைக் கண்காணித்தால், சங்கத்தார்கள் வரும்போது, இவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு பேசியிருக்க முடியும். இப்படி நீங்கள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் போய்க் கொண்டேயிருந்தால் வங்கிகளே நடைபெறாத சூழ்நிலை ஏற்படும் அதனால் நீங்களும் பாதிக்கப்படுவீர்கள் என்று, இவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு பேசியிருக்க முடியும். தயவு செய்து அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பை பாடியை உடனே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு பிரச்சனை—பவானி சாகரில் புஞ்சை புளியம் பட்டியில் ஒரு கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தயவுசெய்து இந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு சங்கங்கள் விவசாயக் கடன் உதவி, விவசாய இடுபொருட்கள் வழங்கல், விவசாய விளைபொருட்களை விற்பதற்கு வசதி செய்தல், இன்றியமையா நுகர் பொருட்களை விநியோகித்தல் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நடைமுறையில் இவ்வளவு செய்கிறதா என்பதை ஆராய வேண்டும். ஏன் என்றால் கூட்டுறவுத் துறை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்றங்களால் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று அடிப்படைத் தத்துவம். ஆனால் இப்பொழுது ஸ்பெஷல்

1979 மார்ச் 24] [திரு. ஓ. சிப்பரமணியன்]

ஆபிசர்களைப் போட்டு அதிகார வர்க்கத்தினரின் ஆட்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக ஸ்பெஷல் ஆபிசர் பதவிகளை ரத்து செய்து தேர்தல்களின் மூலமாக நல்ல நடைமுறைகளை இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். .

1977-78-ல் குறுகிய கால, மத்திய காலக் கடன்களாக 12.28 கோடி ரூபாயும், 76-77இல் முறையே 125.12 கோடி, 19.14 கோடி ரூபாயும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் முடிய 7.33 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவைகள் எதுவும் வசூலிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் விவசாயிகள் விளைச்சல் இல்லாமை, 75-76 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து 3 ஆண்டுகளுக்கு வறட்சி 77-78இல் புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டதால் கடந்த 4 ஆண்டுகளாக நிலவள வங்கிகளில் 32.87 கோடி ரூபாய்க்குக் கடன்கள் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[பிற்பகல் 12-20]

223 நிலவள வங்கிகளில் 120 கடன் கொடுக்கிற நிலைமையில் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளில் எல்லாம் பெறப்பட்ட பணத்தை மக்கள் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத, சக்தி இல்லாத நிலையில், இயற்கையின் விளைவால், ஆபத்துகளால் என்று நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டு இருந்தாலும், அந்த நிலவள வங்கிகள் செயலாற்ற முடியாததன் காரணமாக உண்மையிலேயே தேவையான விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்க வாய்ப்பு இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், எந்தச் சொசைடி கேட்டாலும், நிலவள வங்கியைக் கேட்டாலும் கடன் வழங்க தகுதி அற்றது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சொசைடியோ, அல்லது வங்கியோ ஒரு குறிப்பிட்ட நபர்கள் கடன் திருப்பிச் செலுத்தவில்லை என்ற காரணத்திற்காக பணம் செலுத்தியவர்களும் அபராதம் கட்டுவதுமாதிரி இருக்கிறதே தவிர “நாட்டுயர்வே கூட்டுறவு” என்று சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏதோ ஒரு சிலர் தவறு செய்தால் மிகப் பெரும்பான்மையானவர்கள் தண்டிக்கப் படுவது எந்த விதத்தில் நியாயம் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கடன் கொடுப்பதற்கு டார்கெட் வைக்கிறார்கள். வசூல் செய்வதில் டார்கெட் வைத்தால் பரவாயில்லை. இத்தனை ரூபாய்கள் கட்டாயமாகக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற போது, கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாதவர்கள், கடன் பெறத் தகுதியில்லாதவர்கள் ஆகியோருக்கு கொடுக்கிறார்கள். இதனால் அவர்களிடத்தில் இருந்து கடன் கொடுத்ததைத்

[திரு. ஓ. சுப்பிரம வியன்] [1979 மார்ச் 24]

திருப்பிப் பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, கடன் கொடுப்பதற்கு டார்கெட் வைப்பதை விட, கடன் வசூல் செய்வதற்கு டார்கெட் வைத்தால் நல்லது. ஆகவே, கடன் கொடுப்பதற்கு டார்கெட் முறை நீக்கப்பட வேண்டும்.

(திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி—தலைமை)

எல்லாத் துறைகளிலும் கூட்டுறவு அமைப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அரசு ஏற்பாடுகளை செய்து வருகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் எவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்பதை உணர்ந்து சில சங்கடங்களை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆடுவளர்ப்புத் திட்டம் அடிப்படையில் சொசைடி அமைக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதன் மூலமாக சில பிரச்சனைகள் வருகின்றன. அந்த சொசைடி மூலமாகத்தான் கடன் வாங்கவேண்டும் என்று நிர்பந்தம் இருப்பதால் கிராமப் புறத்தில் இருப்பவர்கள் கூட்டுறவு பற்றி இங்கே என்ன சீர்திருத்தங்களைச் சொன்னாலும், அந்த ஆடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள் மூலம் பயனடைய விரும்புகிறவர்கள் அதற்காகவே சொசைடி அமைக்க முடியாமல் இருப்பதால், அவர்களுக்கு மற்ற கூட்டுறவு சொசைடிகளில் இருந்து அந்த ஆடு வளர்ப்பிற்காக கடன் வாங்க முடியவில்லை. மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் ஏறக்குறைய 5 லட்சம் அந்த ஆடு வளர்ப்பிற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தாலும் அந்த அமைப்பு இல்லாத காரணத்தால் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற தொகை உபயோகிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இது ஒரு பெரிய திட்டம் என்று இருந்தாலும், அது நடைமுறையில் சாத்தியம் இல்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

லையபிலிடி இல்லை என்று புகார் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு நீங்களே காரணம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மொத்தம் 223 நில வள வங்கிகளில் பணப்பற்றாக்குறை இருப்பதால் கடன் வழங்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி நீங்களே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள். அப்படி இருந்தாலும் கூட இன்று விவசாய மக்களின் நலனைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அதுவும் அவர்கள் வசூலிக்கும் தண்ட வட்டி மிகவும் கடுமையானது. காரணம் என்னவென்றால் வேறு எந்தத் துறையிலும் இல்லாத வகையில் இது இருக்கிறது. இதன் காரணமாக அவர்கள் தனியாரிடமும் போய் கடன் பெற முடியவில்லை. அங்கேயும் அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தண்ட வரி வசூலிப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், விவசாயிகள் கடன் தொகையை எவ்வளவு திருப்பிக்கட்டியிருந்தாலும், கடுமையான தண்ட வட்டியானது போடுவதால் அது கடன் தொகை மேல் போய்விடுகிறது. உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றைச்

1979 மார்ச் 24] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

சொல்லவிரும்புகிறேன். சிவகெங்கை, பரமக்குடி பகுதியில் கூட்டுறவு டாக்சி டிரைவர்கள் சங்கம் அமைக்கப்பட்டு, அவர்கள் அதன் மூலம் கார் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் அந்தக் காரின் விலை ரூ. 22,000 அவர்கள் தவணையாக மொத்தம் கட்டவேண்டிய தொகை 33,000 ரூ. ஆகும். பெட்ரோல் விலை உயர்வால், வேறு பல காரணங்களால் அவர்கள் தொழில் நசிந்து விட்ட காரணத்தால் தொடர்ந்து அவர்களால் பணம் கட்ட முடியவில்லை. அவர்களுடைய கார்கள் அதனால் விற்பனை செய்யப்பட்டது. அப்படி விற்பனை செய்யப்பட்ட பின்னரும் அந்த கார் விற்ப்பணம், அவர்கள் அது வரைக்கும் கட்டியிருக்கும் பணம் ஆகியவற்றை சேர்த்தால் ரூ. 35,000 வருகிறது—அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேலும் ரூ. 18,000 20,000 பாக்கி கட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப் பார்த்தால் ரூ. 53,000, ரூ. 55,000 திருப்பித் தர வேண்டும் என்று சொன்னால், அது சரியா? இப்படி அவர்களால் கட்ட முடியாத நிலை இருப்பதால் அவர்களுக்கு ஜாமீன் போட்டவர்களுக்கு நோட்டீசு வந்து இருக்கிறது. அவர்கள் ஏற்கனவே ரூ. 35,000 வரை கட்டியிருக்கிற போது, மேலும் ரூ. 18,000 கட்டவேண்டும் என்று சொல்வது எப்படி சரி? எந்த நோக்கத்திற்காக கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்கப்பட்டதோ அந்த அமைப்பு வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை என்றால் மக்களுக்கு எப்படி கூட்டுறவு அமைப்பிலே ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும், அந்த நம்பிக்கையில் குறைவு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதற்குமேலாக தண்ட வட்டிப் போடுவது நியாயமாகாது. இந்த தண்ட வட்டிப் போடுவதை அறவே நீக்கினால்தான் கூட்டுறவுத் துறை உருப்பட முடியும்; மக்களுக்கும் முன்னேற வாய்ப்புக இருக்கும்.

நகைகளைத் தனியார் அடகுக் கடைகளில் அடகு வைத்தால் தண்ட வட்டி கிடையாது. ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அடமானம் வைத்தால் அதற்கு தண்ட வட்டி போடுகிறார்கள். இது எந்த விதத்திலும் நியாயமாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சம், புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் என்று அரசாங்கம் அறிவித்தாலும் கூட கூட்டுறவுத் துறையில் சலுகை வழங்கப்படுவதில்லை. ஆனால் அரசு ஊழியர்கள் 'அடா' என்று சொல்லுகிறார்கள்; அன்பு பெறுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அரசாங்கம் அறிவித்து சலுகை கொடுக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக்கொண்டு, எங்களிடம் வந்து கையெழுத்து

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

[1979 மார்ச் 24]

கேட்கிறார்கள்; நாங்கள் கொடுக்கிறோம்; அவர்கள் சலுகைகள் பெறுகிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சலுகை விவசாயிகளுக்கு இல்லை. அது ஏன் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவுத் துறையில் லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொசைட்டி வைத்து நடத்துகிறார்கள். அது எந்த இடத்திலும் சரியாக நடக்கவில்லை. எங்காவது நல்ல முறையில் நடந்தால் அதுபற்றி ரொம்ப சந்தோஷம். ஏனென்றால் சில தனிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய லாபத்திற்காக அதை வைத்து நடத்துகிறார்களே தவிர, எந்த நோக்கத்திற்காக வைக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நடைபெறவில்லை. தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, ஒரு கூட்டுறவு அமைப்பை ஏற்படுத்தினால் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும், கிடைக்கின்ற லாபத்தை அவர்கள் பங்கிட்டுக்கொள்ளலாம் என்ற முறையில்தான் விசேஷ சலுகைகளை அந்த அமைப்புக்கு கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்போது இருப்பது அங்கேயாரோ ஒருவர் தலைவராக இருக்கிறார். தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும்; அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய நோக்கம் அல்ல. தலைவருக்கு வேண்டியவர் வந்தால் அவர் டிபாசி கட்டாமல் கூட, 5% குறைத்துக் கேட்டால் கூட வேலையை அவருக்கு கொடுத்து விடுவார். உண்மையிலேயே அதில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு உரிய முறையில் அதனால் வேலை கிடைக்க வழியில்லை. 5% தனக்கு லாபம் கிடைத்தால் போதும் என்ற நிலையில்தான் தலைவர் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தக் குறைபாட்டை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஒரு இயக்கத்தை நாம் ஆரம்பிப்பது தனிப்பட்டவர்களுக்கு லாபம் கிடைப்பதற்காக அல்ல; அது காரணமாக இருக்கக் கூடாது. ஏதோ ஒரு சிலர் லாபம் அடைவதற்கு பலருடைய பெயர்களை வைத்து, பயன்படுத்துவதாக அந்த இயக்கம் இருக்கக்கூடாது என்பதே என்னுடைய கருத்து.

கூட்டுறவுத் துறையில் தனிக்கைப் பிரிவும், நிர்வாகப் பிரிவும் இதுவரையில் ஒன்றாக இருந்தது. தற்போது இரண்டையும் தனித்தனியாகப் பிரிப்பதற்கு முன் வந்திருக்கிறார்கள். இது அவசியமில்லை. கூட்டுறவுத் துறையில் ஊழல் மிகுந்திருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு இப்படி பிரிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள் இப்படித் பிரிப்பதால் மட்டும் ஊழலை நிறுத்திவிட முடியாது. ஆகவே துறையில் இருப்பவர்களுக்குப் ப்ரமோஷன் எய்ப்புகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது, என்பது மட்டுமல்ல; அதனால் உருப்படியான பயன் எதுவும் இல்லை என்ற காரணத்தால் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 24]

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

அடுத்தப்படியாக, நாணயச் சங்கங்களில் அலுவலர்களை நியமிக்கிறார்கள். மத்திய சங்கத்திலிருந்துதான் அவர்களை நியமிக்கிறார்கள். அந்த அலுவலர் தவறு செய்தால் அவருடைய தவறான நடவடிக்கையினால் சங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அந்தச் சங்கத்தின் தலைவரைத்தான் அதற்குப் பொறுப்பாக்குகிறார்கள். இது எப்படி. நியாயம்? தலைவருக்குத் தெரியாமல் மேல்மட்டத்திலிருந்து நியமிக்கப்படுகிற ஒருவர் நாணயமாக நடந்துகொள்ளாத காரணத்தால் ஏற்படுகிற தவறுக்குத் தலைவரைப் பொறுப்பாக்குவது எந்த வகையிலும் நியாயம் அல்ல.

இன்னொன்று, அந்த அலுவலருக்குக் குறைந்த சம்பளம்தான் 150 ரூபாயிலிருந்து 200 ரூபாய் வரையில் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய வங்கியில் பணியாற்றும் பியூன், டிரைவர் போன்றவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் 400, 500 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்குக் கூடுதலாகக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. மக்கள் நல்லனுக்காக பணியாற்றுகின்ற நாணயச் சங்க அலுவலருக்கு அந்த அளவுக்காவது சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன் அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள். கட்சிக்கு ஒருத்தர்தான் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

நிலவள வங்கிகளில் விழாக்கள் நடத்த அதிகாரிகள்தான் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். தலைவருக்கு அதில் எந்தவிதமான வரம்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி இருக்கையில் வருகின்ற மந்திரிகள், மற்றவர்களுக்கு ஆடம்பரமாகச் செலவு செய்துவிட்டு, அதன் பொறுப்பைத் தலைவருக்குச் சுமத்துகிறார்கள். அதிகாரிக்கு எந்தவிதமான பொறுப்பும் இதில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டியது மிக, மிக அவசியம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அடுத்து ஹவுஸ் மார்ட்கேஜ் பாங்கில் சாங்ஷன் ஆகும் தொகையில் 10 சதவீதம் வசூல் செய்திருக்கவேண்டும். ஆனால் பிளாமிரேசு கொடுத்து வசூல் செய்து பாங்க் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படாமல் லோன் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

[1979 மார்ச் 24]

இம்மாதிரி முறைகேடுகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்கூட நடைப்பெற்றிருக்கிறது. அதை விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று ஒரு சிறு யோசனையைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். மைசூரில் மாண்டியாவில் ஒரு சொசைட்டி இருக்கிறது. அங்கு விவசாயிகள் சென்று தங்கள் விளைபொருட்களை விற்கவும் அதே இடத்தில் தனக்குத் தேவையான பொருட்கள் அனைத்தையும் நியாயவிலையில் வாங்கவும் வசதியை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். அதேபோல் தமிழ்நாட்டிலும் அமைக்க முன்வருவார்களேயானால் விவசாய மக்களுக்கு நல்ல விலையும் கிடைக்கும், மற்றவர்கள் அவர்களை ஏமாற்றாமல் இருப்பதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும்.....

(மணியடிக்கப்பட்டது)

பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதாவது ரிஜிஸ்ட்ரேஷனைப் பொறுத்தவரையில் சிவகங்கையில் உள்ள..

(மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): நேரம் ஆகிவிட்டது. 10 நிமிடத்திற்கு 11 நிமிடம் ஆகிவிட்டது சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : இப்போது கட்சிக்கு ஒருவருக்குத் தான் வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே கொஞ்ச நேரம் அதிகமாகக் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): உங்களுடைய கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்துதானே அலுவல் ஆய்வுக்குமுவில் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நேரம் அதிகமாக இல்லை சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன் : எங்களுடைய பேச்சுரிமையே மறுக்கப்படுகிறதே.

அடுத்து சிவகங்கையில் உள்ள டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகத்தில் தஸ்தாவேஜ்கள் வைக்க பாதுகாப்பான இடங்கள் இல்லாமல் ஆங்காங்கே வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏன் அந்தக் கட்டிடத்தை விஸ்தரிக்கக் கூடாதா என்று கேட்டால் பக்கத்திலே உள்ள இடம் பி.டபிள்யூ. டி-க்குச் சொந்தமான இடம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதியிலே அந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகத்திற்குரிய கட்டிடத்தை

[1979 மார்ச் 24] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

விஸ்தரிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். கட்டிடம் கட்டுவதற்கு இடம் ஒதுக்கவேண்டும். இதுபோன்ற காரியங்களைக் கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் செய்தால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டு மக்கள் அவர்களுக்குக் கடைமைப்பட்டிருப்பார்கள் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. சோ. அழகர்சாமி :** மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையானது மிக முக்கியமான துறை மட்டுமல்ல. இந்தத் துறை சாதாரணமாக கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு, உற்பத்தி பெருகுவதற்குக் கடன் கொடுக்கின்ற வேலையைச் செய்கிறது. இந்தக் கூட்டுறவுத்துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இதனுடைய பல்வேறு பிரிவுகள் வெவ்வேறு அமைச்சரிடத்தில் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் மொத்தமாக ஒரே அமைச்சரிடத்திலே கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் அது பல வேலைகளைச் செய்து வருகிறது. அதாவது பலவிதமான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நாட்டிலே இருக்கின்றன. கடன் கொடுக்கின்ற வேலையை மட்டும் இந்தச் சங்கங்கள் செய்யவில்லை. பல தொழில்களைக்கூட கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் நடத்தி வருகின்றன. ஆகவே கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட அனைத்துத் துறைகளும் ஒரே அமைச்சரிடத்திலே இருந்தால் பலனுள்ளதாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் கூட ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். நிர்வாகத்துறை தணிக்கைத்துறை அதாவது இதனை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற அந்த ஆலோசனை தேவையில்லை என்று சொன்னார். ஆகவே நானும் சொல்கிறேன். அது இரண்டு பிரிவாக இருந்த உத்தரப்பிரதேசத்திலே இவ்வாறு இரண்டையும் ஒன்றாக ஆக்குவதற்காக முயற்சி செய்யப்பட்டது. அதனால் பல பாதகமான விளைவுகள் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு இரண்டும் ஒரே துறையின் கீழ் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட தணிக்கை துறை என தனியாக்கப்படும் யோசனை அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 4,740 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கிராமப் பகுதிகளில் கடன் கொடுக்கின்ற வேலையினைச் செய்து வருகின்றன. ஆனால் இப்போது கிராமப் பகுதிகளில் கடன் தேவை 310 கோடி ரூபாய். 1976-77-ல் 125 கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-78-ல் 127 கோடி ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டது. அதாவது இரண்டு கோடி ரூபாய்தான் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. நீண்ட காலக் கடன் டார்ஜெட் 16 கோடி ரூபாய். டிசம்பர் வரைக்கும் கொடுக்கப்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 மார்ச் 24]

பட்டது 7 கோடியே 30 இலட்ச ரூபாய் தான். அதற்குப் பிறகு கொடுக்க முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் கடன் கேட்க ஆள் இல்லையா? 223 நிலவள வங்கிகளில் 120 வங்கிகள் கடன்களைத் திரும்பப் பெற முடியாமலும், கடன்களைக் கொடுக்க முடியாமலும் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்தக் கடன் கொடுப்பதிலே இருக்கின்ற முறைகளை மாற்ற வேண்டும். கடன்பட்டவர்கள் இன்று திரும்பச் செலுத்த முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே எப்படிக் கடனைத் திரும்ப வசூலிப்பது, எப்படி கொடுப்பது என்பது பற்றி நன்கு விவாதிக்கலாம். இப்போது சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களை நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது.

அதற்காக கடந்த காலத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டது? கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து, வறட்சியினாலும், புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் கடன்களை திருப்பிச்செலுத்த முடியவில்லை. இதை நீங்களே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த அறிக்கையிலேயே “தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டுகள் நிலவிய கடுமையான வறட்சி காரணமாகவும், 1977-78 ஆம் ஆண்டில் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் ஏற்பட்ட சேதம் காரணமாகவும் நிலவள வங்கிகள் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் 32.87 கோடி ரூபாய்க்கு ஆண்டுத்தவணைகள் வசூலிப்பதை தள்ளிவைத்து கடன் தவணைகளை மாற்றி அமைத்துள்ளன...” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தவணைகளை மட்டும் மாற்றி வைத்தால் போதாது. வட்டியை அறவே தள்ளிக் கொடுக்கவேண்டும் அரசாங்கத்தில் எத்தனையோ சேமிப்பு பண்டுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து இந்தக் கடன் தொகையை ஈடு செய்து கொள்ளவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, மத்திய வங்கிகளாக இருந்தாலும் சரி, மாநில வங்கிகளாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றிலுள்ள பாலன்ஸ் ஷீட்டைப் பார்த்தால் 15 லட்சம், 50 லட்சம் என்று லாபம் வந்திருப்பதை பார்க்கிறோம். இவையெல்லாம் எங்கேயிருந்து வந்தது. இவையெல்லாம் விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்குகின்ற வட்டிதான். இப்படிப்பட்ட தொகையிலிருந்து வராத கடன்கள், கட்ட முடியாத, திருப்பிச் செலுத்த முடியாத கடன்களை எல்லாம் ஈடு செய்து கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு யோசிக்க வேண்டும். அதேமாதிரி, கடனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கின்ற சங்கங்களுக்கு எல்லாம் இந்த உதவியை அளிக்க முடியுமா என்றும் ஆலோசிக்கவேண்டும்.

பொதுவாக கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கெல்லாம் தேர்தல் நடத்த வேண்டும். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக கூட்டுறவு சங்கங்களில் எல்லாம் 76-வது ஆண்டிலிருந்து ஸ்பெஷல் ஆபீஸர்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள்தான் கொடுக்கின்றன. தேர்தல் நடந்து ஒரு போர்டு ஒரு செக்ரட்டரி

[1979 மார்ச் 24] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

என்று தான் இருக்க வேண்டியிருக்கும். இப்போது அப்படியல்ல, கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதில் வேலை செய்கின்ற ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களுடைய சம்பளங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். பண்டக சாலைகளாக இருந்தாலும் சரி, சாதாரண நிலவள வங்கிகளாக இருந்தாலும் சரி, இவைகளில் எல்லாம் இருக்கின்ற ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களுக்கு இந்தச் சங்கங்களே சம்பளத்தை கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் ஏராளமான செலவு ஏற்படுகிறது இதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும். தேர்தலை வைப்பதாக சொன்னீர்கள், தேர்தலை வைப்பதற்கு தயக்கம் ஏன்? இதற்காக ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது என்று மூன்று வருடங்களாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். சீக்கிரமாக தேர்தலை வைக்க வேண்டியது தானே, இதற்கு ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு போர்டு வந்துவிட்டால் இந்தச் சிக்கல்களை எல்லாம் தீர்க்கலாம். ஆனால் இப்போது ஸ்பெஷல் ஆபீசர் இருப்பதால் யாரும் கண்ட்ரோல் பண்ண முடியாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவு பண்டகசாலைகளைப் பொறுத்தவரையில், 76-77-ல் பண்டங்களை விற்பனை செய்தது 147.23 கோடி ரூபாய். ஆனால் 77-78ல் 139.47 கோடி ரூபாய் என்று குறைந்திருக்கிறது. இப்படி குறையக் காரணம் என்ன? பண்டக சாலைகளில் எல்லாம் சரியான நிர்வாகம் நடைபெறுவதில்லை. அத்துடன் தேவைப்படும் பொருட்களை வரவழைத்து வினியோகிக்காத காரணத்தினாலும் விற்பனை குறைந்து வருகிறது. இதைக் கவனித்து கூட்டுறவுத் துறையில் விற்பனையைப் பெருக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நீண்ட கால கடன் என்று சொல்லி கொடுக்கப்படுகின்ற கடன்கள் 7 வருடங்கள் தவணை கொடுக்கப்படுகிறது. வெளிநாடுகளில் எல்லாம் பார்த்தால் இப்படிப்பட்ட நீண்டகால கடன்கள் 30 வருடங்கள் 40 வருடங்கள் என்று தவணை கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நீண்டகாலக் கடனைப் பெற்று ஒரு கிணற்றை சுமார் 20 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து வெட்டினால் அதை 7 வருடங்களில் எப்படித் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும்? நீண்ட கால கடன்கள் என்று வாங்கப்படுவது, அதிலிருந்து கிடைக்கின்ற வருமானத்தை கொண்டுதான் நீண்ட கால கடனை அடைக்க வேண்டும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

என்ன, இதற்குள்ளேயே மணி அடித்துவிட்டால் எப்படி? மூன்னால் எல்லாம் 20 ஆண்டுகள் என்று தான் இருந்தது, ஆனால் மாண்புமிகு ஆதித்தனார் காலத்தில் இது ஏழு ஆண்டு என்று கொண்டு வந்தார்கள். கிணறு வெட்டுவதாக இருந்தா

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 மார்ச் 24]

லும் வேறு பாசன திட்டங்களுக்காக உபயோகித்திருந்தாலும் இதற்காக வாங்கப்படுகின்ற நீண்ட காலக் கடன்களுக்கு குறைந்தது 30 ஆண்டு கால தவணையாவது இருக்கவேண்டும்.....

(இந்த நேரத்தில்—வாக்குப்பதிவுக்காக—கோரமில்லாமல் இருந்தால் உறுப்பினர்களை அழைப்பதற்காக அடிக்கப்படும்—மணி ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது.)

(பிற்பகல் 12-40)

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நேரம் 10 நிமிடம். இப்போது 8 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டது.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : இப்போது மணியடிக்கின்றதே, ஏதாவது தீப்பிடித்துக் கொண்டதா?

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராசாமி) : என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. மின்சாரக் கோளாறு என்று சொல்லப்படுகிறது. வேறு ஒரு காரணமும் அல்ல. இப்போது எந்த டிமாண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. எனவே, நீங்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது டிவிஷன் நேரமும் அல்ல. மணி அடிக்கப்படுகின்றது. உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இருக்கைக்கு வருகின்றார்கள். கதவுகள் சாத்தப்படுகின்றது. இப்படி மணி அடிப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : கதவுகள் சாத்தப்பட்டிருந்தால் திறந்து விடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். கதவுகள் திறந்துதானே இருக்கின்றது.

திரு. மு. கருணாநிதி : நீங்கள் அப்போது வரவில்லை. இப்போதுதான் வந்திருக்கிறீர்கள். கதவுகள் சாத்தியதற்கு காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கதவுகள் அப்படி சாத்தப்பட்டிருந்தால் திறந்து விடலாம்.

திரு. அ. சுவாமிதரஸ் : மின்சாரக் கோளாறுக்குக் காரணம் என்ன?

1979 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்கள் காரணம் என்ன என்று தெரியாது என்று சொன்னார்கள். அதே நிலைதான் எனக்கும். மின்சாரக் கோளாறு காரணமாக இருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. என்ன காரணம் என்று கேட்டுச் சொல்லலாம்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : மின்சாரக் கோளாறாக இருந்தால் மணி அடித்திருக்காதே?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 'எலக்ட்ரிசிட்டி கட' என்று நான் சொல்லவில்லை. ஏதாவது ஒன்றோடு ஒன்று 'டச்' ஆகக்கூடிய கோளாறு ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவேதான் கடந்த காலத்திலே வழங்கிய கடனை, நீங்களே ஒத்துக்கொண்ட மாதிரி வெள்ளத்தாலும் வறட்சியாலும் புயலாலும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற வகையிலே அதை மத்திய காலக் கடனாக மற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மத்திய காலக் கடனாக மாற்றப்பட்டாலும், இதற்கு குறுகிய காலக் கடனுக்கு உள்ளதைவிட வட்டியை அதிகரித்திருக்கிறீர்கள். எனவே, பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் இதனை எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? எனவேதான், நிவாரணம் வேண்டுமென்று கேட்கின்றார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் சரியான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு கேரளாவிலே 2, 3 தினங்களுக்கு முன் வந்துள்ள பட்ஜெட்டை பத்திரிகையிலே பார்த்த போது, அவர்கள் வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட 3% குறைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் ஏன் அப்படி குறைக்கக் கூடாது? போன சட்டசபையிலே கேட்கின்ற நேரத்தில் 60 பைசாவைக் குறைத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால், கேரளாவிலே சென்ற ஆண்டைவிட 3% வட்டி விகிதம் குறைத்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் அதைப்போல் யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

ரிசர்வ் வங்கியிலே 6%க்கு வாங்கி, அது விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கின்றபோது 12% என்று கொடுக்கப்படுகின்றது. அதற்குப் பதிலாக ஏன் அதை 9% என்று கொடுக்கக் கூடாது? அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். கடந்த காலத்திலே 3%க்கு வாங்கி, அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் போது 6% என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரிசர்வ் வங்கியில் 6% க்கு வாங்கி, பின்னால் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் போது நீங்கள் 14, 15 என்று வட்டி விகிதத்தை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 மார்ச் 24]

அதேமாதிரி, பல இடங்களில் தங்க நகைகளுக்கு கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தனி நபர் ஜாமீனில் பேரில் கடன் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு வட்டி விகிதம் என்ன? தனி நபர் ஜாமீனில் வாங்கினால் வட்டி விகிதம் 12%. ஆனால் தங்க நகைகள் மேல் வாங்கினால் வட்டி விகிதம் 15%. இப்படி அர்பன் கூட்டுறவு பாங்குகளும், கிராமக் கூட்டுறவு பாங்குகளும் 15% வட்டிக்கு கொடுக்கிறார்கள். அது அவ்வாறு இருக்கக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி, விவசாய விளைபொருள் சென்ற ஆண்டை விட விற்கப்பட்ட இந்த விவசாய விளை பொருள்களின் மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது. 1977-78-லே 54.84 கோடிக்கு இந்த விவசாய விளைபொருள்கள் மார்க்கெட்டிங் கூட்டுறவு சொசைடியாலே விற்கப்பட்டிருக்கிறது. அது 43 கோடியாக குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? அடுத்த ஆண்டிற்கு 50 கோடிக்கு விற்க முடியும் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். அது சரிதானா? அது வளர்ச்சியா? அல்லது தேய்வா? என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். வளர்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அதே போல் வட்டி விகிதம் 6-லிருந்து, 6 பிளஸ் 3 ஆகமொத்தம் 9% ஆக இருக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நீண்டகாலக் கடன். தற்போது 7 ஆண்டுகள் என்று இருப்பதை, 30 ஆண்டுகளாக மாற்ற வேண்டும். நீங்கலே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், விவசாயிகள் வெள்ளத் தாலும், புயலாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று. ஆகவே, அந்தக் கடன்களை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

நிலவள வங்கிகளில் வேலை பார்க்கக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு ஒரே விதமான சம்பளம் கிடையாது. பல ஊர்களில் சொசைடிகளில் வேலை பார்க்கக்கூடியவர்கள் 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் சம்பளம் பெற்று வேலை செய்து வருகிறார்கள். பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயித்திருப்பது போல் இவர்களுக்கும் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வங்கிகளில் இருக்கக்கூடிய ஸ்பெஷல் ஆபீசர்கள் அவர்களுக்கு உரிய ஊதியத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கீழே உள்ளவர்கள் ஊதிய உயர்வு கேட்டால் பதிவாளரோ அல்லது அரசாங்கமோ அனுமதி கொடுப்பது கிடையாது. முறையாக கேட்டு கூட்டுறவு அமைப்புகளை நிர்வகிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று, கேட்டு விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற கடன்களுக்கு வட்டி விகிதத்தைக் குறைத்து கடன் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 24]

*திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவு மானியத்தின்மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்காக இங்கு நிற்கிறேன்.

மற்ற பிரச்சினைகளுக்குப் போவதற்கு முன்னதாக கூட்டுறவுத் துறையிலே உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் வலியுறுத்திக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு இதே மானியத்தின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்திலே எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த அனைவருமே, இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். அதற்குப் பதிலளிக்கின்ற முறையில் மாஜி கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். “ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கான முறைகளை தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது சட்ட இலாகாவுக்குப் போய்விட்டது. சீக்கிரமாக வந்துவிடும். உடனடியாக சட்டத்தை இந்த அவையில் சமர்ப்பித்து நிறைவேற்றி சீக்கிரமாகத் தேர்தல் நடத்தப்படும்” என்று இந்த அவையில் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி ரெக்கார்டில் இருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்று கழிந்துவிட்டது. ஆனால் தேர்தல் நடத்துவதற்கான எந்த ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லும்போது இந்த அவைக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை எவ்வளவு நாட்களுக்குக் கடத்த வேண்டுமோ அவ்வளவு நாட்களுக்குக் கடத்தப்படும் ஒரு நிலையை அரசாங்கம் எடுத்திருப்பது சரியல்ல என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த விவாதத்திலே அரசுத் தரப்பிலிருந்து கூட்டுறவுத் துறையிலே இன்ன மாதத்திற்குள்ளாக தேர்தல் நடத்தப்படும் என்ற வாக்குறுதியை நிச்சயமாக அளிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த தேர்தலைக் காலம் கடத்துவதற்காகச் சொல்லப்படுகிற அரசுத் தரப்பு வாதம் சரியல்ல என்று வற்புறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் ‘பை-லா’ படி தகுதியுள்ளவர்கள் அனைவரும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் சட்டம் கொண்டு வரப்பட இருப்பதால் காலதாமதப்படுத்துவது சரியல்ல. தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லும் போது பல இடங்களில் ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஊழலைப் பற்றி விசாரித்து முடிவு காண வேண்டுமென்று சொல்லி தேர்தல் நடத்துவதில் காலம் கடத்துவது சரியல்ல என்றும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊழல் என்று சொல்லி 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கடையநல்லூர் சொசைடி கலைக்கப்பட்டு இன்னும் தேர்தல் நடத்தப்படாமல் இருக்கிறது. இந்த

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர னம்] [1979 மார்ச் 24]

மாதிரி காரணங்களைச் சொல்லி தேர்தல் நடத்துவதில் காலம் கடத்தாமல் நல்ல முறையில் விரைவில் தேர்தலை நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

ஊழல்கள் இப்போது நடக்கவில்லையா? எத்தனை ஊழல்களைச் சொல்ல வேண்டும்? மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்கள் எனக்கு அவகாசம் கொடுத்தால் பல சொசைடிகள் பற்றி விவரத்தோடு, ஆதாரத்தோடு பேசத் தயாராக இருக்கிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் போகவேண்டாம், ஒன்றிரண்டைப் பற்றி மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காவேரி சிறப்பு அங்காடியிலே 10 லட்சம் ஊழல் நடைபெறவில்லையா? காமதேனு சிறப்பு அங்காடியிலே ஊழல் நடைபெறவில்லையா? இப்போது நான் சொல்வது எல்லாம் தனி அதிகாரிகள் ஆட்சியிலேதான். அதேபோன்று கோவை சிந்தாமணியிலே தனி அதிகாரி இருக்கிறபோதுதான் 40 ஆயிரம் மூட்டை அரிசி ஆந்திராவிலிருந்து கொண்டு வரப் பட்டது. காலாகாலத்திலே நிதியோதிக்கப்படாமல் மக்கிப் போய் போக்குவரத்துச் செலவுகளை தள்ளுபடி செய்து பல லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, இதையெல்லாம் மறுக்க முடியுமா? அதற்கான ஆதாரங்கள் ரிகார்டுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதைப் போன்று பல இடங்களிலே நடைபெற்றிருக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு ஊழல் என்ற பெயரால் பல இடங்களில் அவைகள் கலைக்கப்படுகின்றன. சென்ற கூட்டத்திலேயே சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. தங்களுக்குக் காழ்ப்பு உணர்ச்சி ஏற்பட்டால் உடனே கலைப்பது. நான் இரண்டு உதாரணங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலே விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே, அங்கே சி.ஜி.டி. யு. தலைமையிலிருந்த தொழிலாளர்கள் ஸ்டோர் கலைக்கப்பட்டது. அதற்குக் காரணங்கள் என்ன சொல்லப்பட்டது? அங்கே தேர்தல் நடத்தவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டு தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டும், தேர்தல் தடை செய்யப்படுகிறது. பல காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள், கலைக்கிறார்கள். இப்போது கேட்டால் அந்த சொசைடியிலே நடைபெற்ற ஊழல்கள் நிவர்த்திக்கப்படவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். நான் ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன். இப்போது அதிகமான ஊழல்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அன்றைக்கு அதைக் கலைப்பதற்கு என்ன காரணத்தைச் சொன்னார்கள்,

1979 மார்ச் 24 [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்தில் 70 சதவீதம் கடன் கொடுத்தார்கள், ஏன் கொடுத்தார்கள் என்பது ஒரு காரணம். இன்னொரு காரணம், அந்த மில்லிலே இருக்கிற வேலை பார்க்கிற பதிலிகளை மெம்பர்களாக ஏன் சேர்த்தார்கள் என்பது. இன்றைக்கு இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் நிவர்த்திக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? அங்கே இன்றைக்கு ஒரு டி. ஆர். தான் ஸ்பெஷல் ஆபீஸராக இருக்கிறார். அவர் வந்ததற்குப் பிறகும் அதே 70 சதவீதம்தான் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பதிலியாக இருக்கிற தொழிலாளர்களைச் சேர்ப்பது தவறு என்று சொல்லி கலைத்தார்களே, அவர்களும் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். என்ன நிலைமை. தனி அதிகாரி வந்ததற்குப் பிறகும் இருக்கிற நிலைமை தான். எந்த வகையிலே இது முறையானது என்பதை நான் மந்திரி சபைக்கே விட்டுவிடுகிறேன். அவர்கள் முடிவு செய்யட்டும். இன்றைக்கு அந்த ஸ்பெஷல் ஆபீஸரைப் போட்டதற்குப் பிறகு அவர் என்னுடைய நண்பராக ஆக வேண்டும் என்ற முறையிலே அ.தி.மு.க. பிரமுகர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டைபோட்டு அங்கே ஜாமீனில் வெளிவருகிற கேஸோடு நிற்கிறது. மறுக்கமுடியுமா? அது மட்டுமல்ல, அவர் மீது கேஸ் போடு, இவர் மீது கேஸ் போடு என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு போலீஸ் ஸ்டேஷன் முன்னாலே அ. தி. மு. க. பிரமுகர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்ததை மறுக்கமுடியுமா? ஆகவே, இப்படி ஊழல் வளருவதற்கே ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் கையிலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்ததுதான் காரணம். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆளாக இருந்தால் நாளைக்கு வோட்டு வாங்கப்போகிறபோது வாக்காளர்கள் கேட்பார்கள் என்ற பயம் இருக்கும், இங்கே அதிகாரிகளைக் கண்காணிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

இன்னொரு உதாரணம் சொல்கிறேன். சேலத்திலே 1978ஆம் ஆண்டிலே கடைசிப் பகுதியிலே மத்திய கூட்டுறவு வங்கிக்கு ஒரு செயலாளர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார், ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் ஆட்சியிலே. திருச்சி மாவட்டத்திலே அப்படி ஒரு செயலாளர் நியமிக்கப்படவில்லை, மதுரையிலே நியமிக்கப்படவில்லை, திருநெல்வேலியிலே நியமிக்கப்படவில்லை, இப்படி வேறு எங்குமே நியமிக்கப்பட்டாமல் இருக்கிற போது சேலத்திலே மட்டும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். யார் தெரியுமா? கூட்டுறவு வங்கியிலே இருந்தவர், அந்த வங்கியிலே பல மோசடி செய்தவர், வங்கியிலே இருக்க லாயக் கற்றவர் என்று கூட்டுறவுத் துறையாலே எழுதப்பட்டவர், ரிக்கார்டுகள் இருக்கின்றன அதற்கெல்லாம். அந்த உத்திரவைப் போட்டவர் ரிஜிஸ்திரார் அவர்கள்தான். அந்த நபர் யார் என்று ரிஜிஸ்டாருக்கு தெரியும், நான் பெயரைச் சொல்லவில்லை, வெளியே உள்ளவரைப்பற்றி நான் சொல்லக்

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்] [1979 மார்ச் 24]

கூடாது என்பதால், அது தவறு என்றால் நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன். இப்படி ஊழல்கள் மேலும் மேலும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இப்படி ஸ்பெஷல் ஆபீசர் ஆட்சியிலே இருக்கிறது. ஆகவே தான் நாங்கள் சொல்கிறோம், ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை ரத்து செய்துவிட்டு உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்தி மக்கள் கையிலே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் அறிக்கையிலே, சொசைட்டிகளுக்கு இன்னும் பல கடன்களை வசூலிக்க முடியவில்லை என்று இருக்கிறது. ஏற்கனவே, வெள்ளம், புயல், இயற்கையின் கோளாறு ஆகியவற்றின் விளைவாக, வாங்கிய கடனை அடைக்க முடியாத நிலையில் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாமன்றத்தில் ஒத்துக் கொள்கிறோம். அந்தக் காரணத்தினால்தான் கடன்களை கூட ஒத்தி வைக்க ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்தக் கடன்களை எப்படி அவன் கட்டுவான்? ஆகவேதான், குறைந்தபட்சம், 3,600 ரூபாய்க்குக் கீழே ஒரு வருஷத்திற்கு எல்லாச் செலவுகளும் போக வருமானம் வருகின்ற அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, அவர்கள் வாங்கிய கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்து செய்துவிட்டு, கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு மத்திய அரசும், மாநில அரசும் மானியம் கொடுத்து, மீண்டும் அந்த விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வைத்திருக்கும் கொள்கை விளக்க அறிக்கையில் ஒரு விஷயம் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. நலிந்த விவசாயிகளுக்குத்தான் அதிகப்படியாகக் கடன் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்கிறது. சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அப்படிக் கொடுக்க முயற்சிக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதுவும் போதாது. ஏற்கனவே பல நண்பர்கள் சுட்டிக் காட்டியதைப் போல அடித்தளத்திலே இருக்கின்ற சாதாரண விவசாயிகளுக்கு 75 சதவீதம் கடன் கொடுக்க வேண்டும், அதாவது மொத்தமாகக் கொடுக்கும் கடனில் 75 சதவீதத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், ஜாமீன் போட்டால்தான் கடன் கிடைக்கும் என்று சில சொசைட்டிகளில் சொல்லப்படுகிறது. நல்லதுதான். ஆனால், ஜாமீன் போட்டவர் பணம் கட்டவில்லை, இன்னொரு ஜாமீன் போட்டவர் அவர் கட்டிய பணத்தைக் கட்டியபின் அவர் லோன் கேட்கும்

1979 மார்ச் 24] [திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்]

பொழுது கொடுக்க முடியாது என்று சொல்வதை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் சொன்னார்கள், வட்டி விகிதத்தைப் பற்றி. அதைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. 15 சதவீதம் வட்டி, உயர்ந்த பட்சம் 18 சதவீதம் என்று. பல அமைப்புகளின் நிர்வாகச் செலவுகளுக்காக வட்டி உயர்த்தப்படுகிறது. இதில் இன்னொரு வேடிக்கை என்னவென்றால், விக்கிரம சிங்கபுரத்தில் ஒரு தொழிலாளர் சொசைட்டி மாதாமாதம் சேமிப்பு மூலம் அவர்கள் சேமித்த பணத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை அவர்கள் கடன் கொடுக்கும் பொழுது 9 சதவீத வட்டி என்று சொசைட்டி பை-லாவை வைத்திருந்தால், நாங்கள் 15 சதவீதம் வட்டி வீதம் என்று சொல்லும்பொழுது நீங்கள் எப்படி 9 சதவீதம் வட்டி என்று வைக்கலாம், அதை உயர்த்துகிறீர்களா இல்லையா என்று சொல்கிறார்கள். அது எங்கள் பணம்தானே, குறைந்த வட்டிக்கு விடுகிறோம் என்று சொன்னால், அது முடியாது. குறைந்தபட்சம் 12 சதவீதமாவது வட்டியை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லி, அப்படிச் செய்யவில்லையென்றால் உங்கள் சொசைட்டியை சூப்பர்சீட் செய்து விடுவோம் என்று சொல்கிற அளவிற்குத்தான் அரசாங்கம்—அரசாங்கம் என்றால் கூட்டுறவு டிபார்ட்மெண்ட், அந்த நிலையிலே போய்க் கொண்டிருப்பதை அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்பொழுது கிராமங்களில் சிறு தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு யாராவது முன் வந்தால் 4 சதவீதம் அவர்களுக்கு, அதற்காக அரசாங்கம் உதவி செய்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தொழில் வளர வேண்டியதுதான், இல்லையென்று மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதேநேரத்திலே, அடித்தட்டிலே யிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு மட்டும் 15 சதவீதம் என்றும், 18 சதவீதம் என்றும் போடுவானேன். ஆகவே, அவர்களுக்கும், இந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்குக் கொடுக்கின்ற முறையிலேயே 4 சதவீதம் வட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

கடைசியாகச் சிப்பந்திகளைப்பற்றி ஒரேயொரு வார்த்தை. சிப்பந்திகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்குச் சம்பள உத்தரவாதம் கிடையாது. ஏதோ குறிப்பிட்ட சம்பளம் என்று சொல்லப்படுகிறது. எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் சொன்னார்கள், கூட்டுறவுச் சிப்பந்திகளுக்கு என்றால்

[திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர ஈம்] [1979 மார்ச் 24]

கடைகளில் குறைந்த விலையிலா பொருட்களைக் கொடுக்கிறார்கள்? ஆகவே, அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பள உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். போனஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பணிப்பாதுகாப்பு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆபீசர் நினைத்தால், தலைவர் நினைத்தால் சிப்பந்திகளை வேலையை விட்டுப் போகச் சொல்லலாம் என்ற நிலையிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைக்குப் பதிலாக, ஓராண்டு வேலை செய்திருந்தால் அவர்கள் நிச்சயமாகப் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். மற்றவர்களுக்கு எப்படிப் பணிப்பாதுகாப்பு இருக்கிறதோ அதே பணிப்பாதுகாப்பு இவர்களுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல.

[பிற்பகல் 1-00]

அந்தத் தொழிலாளர்கள் குறிப்பிட்ட இடத்திலே இருந்து மாற்றப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சமீபத்திலே, மதுரை மாவட்டத்திலே ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. அதற்காக உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். ஒரு தீர்மானம் அவையில் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த மானியத்திலே பேசலாம் என்ற முறையிலே அது நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு வங்கியிலே 10 வருஷம் 12 வருஷம் வேலை பார்த்தவர்களை, இன்ன பாங்கிற்கு போ, அந்த பாங்கிற்கு போ என்று அனுப்புவது, கடைசியிலே, நீ எனக்கு இல்லை, உனக்கு இல்லை என்று கைகழுவி, அதனால் அவர் பார்த்த சர்வீஸெல்லாம் வீணாகிறது. அது சரியல்ல. அப்படிப்பட்ட சாதாரண தொழிலாளர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு அதிக நேரம் இல்லாத காரணத்தால், இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவு கூட்டுறவு ஆகிய மானியங்களின் மீது ஒருசில கருத்துக்களை நான் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன். பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு கருத்துக்களை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரிக்குப் பக்கத்திலே கேரள மாநிலம் இருக்கிறது. கேரள மாநிலத்திலே பத்திரப் பதிவுக்குக் குறைந்த கட்டணத்தை அவர்கள் வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே, பக்கத்து மாவட்டத்திலே உள்ளவர்கள், பத்திரங்களைப் பதிவு செய்வதற்காக கேரள மாநிலத்திற்குச் சென்று பத்திரங்களைப் பதிவு செய்கிறார்கள். அதனாலே, நமது தமிழ்நாடு அரசுக்குப் பெரிய இழப்பு ஏற்படுகிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 24]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

கேரள மாநிலத்திலிருக்கிற கட்டணத்திற்கேற்ப தமிழ்நாடு மாநிலத்திலே, கட்டணத்தைச் சம்பப்படுத்தமுடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்னொரு கருத்து, தொழிற்கூடங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு தொழில் துறையானது தனியார்களுக்கு நிலத்தை விற்பனை செய்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஒருவருக்கு ஒரு சென்ட் ரூ. 150 என்ற அடிப்படையில் அரசு நிறுவனம் விலை நிர்ணயித்து, விற்பனைக்குக் கொடுத்தது. நாகர்கோவிலில் அந்த பத்திரத்தைப் பதிவு செய்ய முடியவில்லை. காரணம், 'நாகர்கோவிலில் பத்திரப்பதிவுத் துறையானது, சென்டுக்கு ரூ. 400 என்று விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. ஆனால், சென்னை நகரிலே இருக்கிற அலுவலகமானது அதைப் பதிவு செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. சென்னையில் 'எக்ஸம்ஷன்' கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல், எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கூட்டுறவுத் துறைக்கு வருகிறேன். இங்கே அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிற விளக்கத்திலே, 4-வது பக்கத்திலே, "விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித் தொகைகளை திருப்பித் கொடுக்காமலிருப்பதன் விளைவாக, மத்திய வங்கியிலும் தொடக்கச் சங்கங்களிலும் தவணை கடந்த கடன்கள் அதிகரித்து வருவதே கடன்கள் கொடுப்பதில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த வீழ்ச்சிக்கான முக்கிய காரணம் ஆகும். ஆனால், வரும் மாதங்களில் தவணை கடந்த கடன்களை வசூலிப்பதில் முன்னேற்றம் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்படும் குறுகிய கால, மத்திய காலக் கடன்களுக்கான இலக்கு 160 கோடி ரூபாய் என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது" என்று இலக்கைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கடன்களை வசூலிக்க முடியாமல் இருக்கும்போது எப்படி ரூ. 160 கோடியை நாம் கடனாகக் கொடுத்து அந்தச் சங்கங்களை வளர்க்க முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, அந்தக் கடன்களை மீட்டுக் கொள்வதிலே அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக வரையறுத்த கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டும். இப்பொழுதிருக்கிற கொள்கைப்படி அரசாங்கம் கடனை மீட்டிடவும் முடியாது, விவசாயிகளுக்கு கடன்களை கொடுக்கவும் முடியாது. ஆகவே, திட்டவட்டமாகச் சொல்லவேண்டும். ஒன்று அரசு பெரியகருணை வைத்து விவசாயிகள் பெற்ற கடனைத் திரும்பச் செலுத்த வேண்டிய தில்லையென்று கட்டளையிட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், விவசாயிகள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள்.

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 மார்ச் 24]

அப்படி செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு இப்பொழுது நிதி வசதி இல்லையென்றால் . இன்னொரு கருத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சிறு விவசாயிகளுக்காவது 500 அல்லது 1,000 ரூபாய் என்ற அளவில் அவர்கள் பெற்ற கடன்களை தள்ளுபடி செய்யலாம் அல்லது வட்டி கட்ட வேண்டியது இல்லை அசலை மட்டுமாவது கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லி வசூல் செய்து விடவேண்டும். விவசாயிகள் வட்டியைச் செலுத்த வேண்டியது இல்லை, முதலை மட்டும் செலுத்தினால் போதும் என்ற நிலைக்கு அரசு வரவேண்டும். அப்படி வந்தால்தான் கூட்டுறவு சங்கங்கள் செயல்பட முடியும். கடனை திருப்பிக் கொடுக்கவும் முடியவில்லை, வாங்கவும் முடியவில்லை. அதனால் சங்க ஊழியர்களுக்குக் கூட சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் அந்தச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்தத் துறை போய்க் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், வட்டியே வேண்டாம் என்று சொல்லி கட்டாயமாகக் கடனைத் திருப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்தத் தேக்க நிலை வந்ததற்குக் காரணமே அவசரகால நிலைமைதான். அவசரகால நிலைமையில் அவர்களை ஊக்குவிக்கிறோம் என்று சொல்லி அவர்களிடம் பணத்தைத் திணித்தோம். திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு பல்வேறு காரணங்களினால் அவர்களால் முடியவில்லை. சங்கத்தை நிர்வகிக்கவும் இப்பொழுது முடியவில்லை. இன்று தீவிரமான ஒரு முடிவிற்கு உடனடியாக அரசு வந்தாக வேண்டும். தாமதம் காட்டக்கூடாது. தாமதம் காட்டினால் கூட்டுறவுத் துறையே இயங்காது, நின்றுவிடும் நிலைமை ஏற்படும்.

அடுத்து கடன் வழங்குவதில் இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையெல்லாம் மாற்றியாக வேண்டும். கிராமங்களில் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் தான் கடனை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும். நெல் பயிருக்கு 6 மாத குறுகிய கால கடனை 1 ஆண்டுக்கு மாற்ற முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொன்று கிராமங்களிலே இருக்கிற விவசாயிகளை, ஒத்த, விவசாய தொழிலோடு சம்பந்தப்பட்ட பல தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மரவேலை செய்பவர்கள், இரும்பு வேலைச் செய்பவர்கள், கொத்த வேலைச் செய்பவர்கள், நமது நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்களே அதுபோல அவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கலாம் என்ற சட்டத்தை திருத்தி அமைத்து அவர்களுக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இன்னும் ஒன்று, சிலர் தங்கள் பிள்ளைகளை உள்ளிக்கூடத்தில் கற்க காலாகாலத்தில் சேர்ப்பதற்கு

1979 மார்ச் 24]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

தேவையான நிதி வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்போது கடனை அவர்களுக்கும் கொடுத்தால் கிராமங்களில் உள்ள அனைவருக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

இன்னொன்று இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் விற்பனைக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. யாராக இருந்தாலும் மாத சம்பளம் உள்ளவர்களுக்கு பொருட்களை கடன் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பாஸ் புக் மாதிரி வைத்துக் கொண்டு எண்ட்ரி போட்டு, மாதம் சம்பளத்திலிருந்து திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இந்த முறையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் பொறுத்த அளவிலே ஒரு பரவலான தவறான எண்ணம் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறை என்று சொன்னாலே கூட்டுறவு ஊழல் துறை என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அது தவறான கருத்து. கூட்டுறவு சங்கத்திலே தவறு ஏற்படும்போது யாராக இருந்தாலும் உடனடியாக தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்தான். இப்பொழுது எங்கு தான் தவறு நடக்கவில்லை. அது வேறு. ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில் தவறு நேர்ந்தால் யார் தவறு செய்தாலும் சங்கத் தலைவர்கள் இடத்தில் தான் சர் சார்ஜ் வாங்குகிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு சிறு தவறு நேர்ந்து விட்டால் அதிகமான விளம்பரத்தைப் போட்டு, விடுகிறார்கள். உடனடியாக ஒரு தனி கோர்ட்டு போட்டு, அதற்கு விசாரணை அதிகாரியை தனியாகப் போட்டு, விளம்பரப்படுத்தி விடுகிறார்கள்.

அதனால் கூட்டுறவுத் துறையில்தான் அதிக ஊழல் இருக்கிறது என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். இந்த முறை தடுக்கப்படவேண்டும். தவறு செய்பவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்தான். அதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் இவ்வளவு விளம்பரம் வேண்டுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்னொன்று விற்பனைச் சங்கங்களை, நுகர் பொருள் விற்பனைச் சங்கங்களாக மாற்றி வருகிறோம், அதில் கூட்டுறவு கிராமச் சங்கங்களுக்கு தருகின்ற பொருள்கள் தரமானதாக இல்லை. நல்ல பொருள்களாக இல்லை. அத்துடன் எடை குறைந்ததாக இருக்கிறது என்று புகார்கள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன்கள் தான் பொருள்களை கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னக் கொடுக்கிறார்களோ அதைத்தான் வாங்கியாக வேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதை வாங்க மறுத்தால் வாங்காமல் இருங்கள் எங்களுக்கு என்னவென்று சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன்

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்] [1979 மார்ச் 24]

காரர்கள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். நான் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்— எவ்வளவு தூரம் கூட்டுறவுத் துறை உணவுப் பொருள்களின் தரங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் சிவில் சப்ளை கார்ப்பரேஷன் வழங்கியிருக்கிற அரிசியின் தரத்தை நீங்கள் நேரில் பார்க்க வேண்டும்— பார்த்து அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(ஒரு அரிசிப் பொட்டலத்தை மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரிடம் அளித்தார்.)

இந்த அரிசியை யாராவது சாப்பிட முடியுமா என்று பாருங்கள்? எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது அதன் தரம் என்று நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்.

[பிற்பகல் 1-10]

இதைச் சாப்பிட்டால் உயிர் வாழ முடியுமா? இப்படிப் பட்ட அரிசியை கூட்டுறவுத் துறையில் கொடுத்து, சங்கங்கள் வாயிலாக கொடுங்கள் என்று சொன்னால், எப்படி செயல்பட முடியும். ஆகவே இதில் இருந்து சங்கங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். இது உணவுத் துறையில் வரும் என்றாலும் கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக வழங்கும் அரிசி தரமான அரிசியாக இருக்க வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறையைக் காக்கும் பொறுப்புள்ள அமைச்சர் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டும். இந்த அரிசியை பொதுமக்களுக்குக் கொடுத்தால் எப்படி அவர்கள் சாப்பிடுவார்கள். எங்கள் ஊரில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், 'ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி' என்று, அதைப் போல் இப்படிப்பட்ட அரிசியை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விநியோகிப்பது முறைதானா? இந்த நிலை போக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கே கொடுக்கப்படும் பொருள்களின் எடை சரியானதாக இல்லை. வெயிட்ஸ் அன்ட் மெஷர்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கண்காணிப்பில் நிறுத்து சங்கங்களுக்கு விற்கப்படவேண்டும். அப்போதுதான் சரியான எடை இருக்கும். அதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகைக்கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் (மணியடிக்கப் பட்டது) இது முக்கியமான பிரச்சனை, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இப்போது கடன்

1979 மார்ச் 24]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

வழங்கும் சங்கங்களுக்கு 15 சதவீதம் வட்டி வசூலிப்பதில் இரண்டு சதமானம் தான் அந்தச் சங்கங்களுக்கு கிடைக்கிறது. இந்த இரண்டு சதத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் அந்தச் சங்கத்தை எப்படி நடத்தமுடியும். அங்கே வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். பந்தோ பஸ்தாக வைப்பதற்கு ஒரு இரும்புப் பெட்டி வேண்டும். அத்துடன் 2 லட்சம் 3 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு இன்சூரன்சு செய்ய வேண்டும். இதெற்கெல்லாம் அந்த 2 சத வருவாய் போதாது. ஆகவே, அரசு பிரைமரி சொசைடிகளுக்கு கொடுக்கும் வட்டி விகிதத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இந்த வட்டி விகிதம் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து கடன் பெறும் ஒரு வங்கியின் மூலமாக அது கூட்டுறவு மத்திய வங்கியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு வங்கியாக இருந்தாலும் சரி, அந்த வங்கியில் இருந்து கடன் பெறும் வாய்ப்பு இருந்தால் தான், இந்த வட்டி விகிதம் மாற்றி அமைக்க முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : பிரைமரி சங்கங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் ரூபாய் 90 அடிப்படை சம்பளம் என்ற அளவில் பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று அடிப்படை சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தையும், மத்திய வங்கி கொடுக்கலாம். மிகுதியான லாபம் சுட்டுகிறவர்கள் அவர்கள் தான். பிரைமரி சங்கங்களில் இருப்பவர்கள் தான் மிகுதியான வட்டியை மக்களிடத்தில் இருந்து வசூலித்து மத்திய வங்கிக்குத் தருகிறார்கள். ஆகவே, ஒரு குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை பிரைமரி சொசைடி ஊழியர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் கட்டாயமாக உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : கிட்டங்கி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்த கிட்டங்கிகளை உருவாக்குகிற பொறியாளர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வரவேண்டும். அந்த கிட்டங்கிகளை கட்டுகிறபோது அதை ஏதோ குடோன் போல் கட்டிவிடுகிறார்கள். அது தானியங்களை, உரங்களை வைப்பதைத் தவிர வேறு எதற்கும் பயன்படுவது இல்லை. ஆகவே, அந்த கிட்டங்கிகளைக் கட்டுகிறபோது, அங்கே நுகர்பொருள் வாணிபம் செய்யவும், அலுவலகம் நடத்தவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[1979 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : போதும், முடித்து விடுங்கள். இப்போது மணி 1.15 ஆகிறது. நீங்கள் பேசி முடித்தபிறகு திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் பேசி, அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : நேரம் இல்லாததால், இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் ஒரே ஒரு முக்கியமான கோரிக்கையை மட்டும் ஸ்டாம்ப் வெண்டர்கள் சார்பில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு, அவர்கள் அதை அனுதாபத்தோடு கவனித்து, நிச்சயமாக நிறைவேற்று வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

ஸ்டாம்ப் பேப்பர்ஸ்—முத்திரைத் தாள்களை கஜானா விலிருந்து லைசென்ஸ் பெற்ற ஸ்டாம்ப் விற்பனையாளர்கள் வாங்குகிறார்கள். இந்த முத்திரைத்தாள் விற்பனையில் தற்போது ஒரு நபர் ஒரு நாளைக்கு 2,000 ரூபாய்க்குமேல் விற்பனை செய்யக்கூடாது என்று இருக்கிறது. அதை 5,000 ரூபாய் வரையில் விற்பனை செய்யலாம் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் அவர்களின் சார்பாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

கஜானாவில் 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் 5,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள பத்திரங்கள் சப்ளை செய்யப்படுகின்றன. 5,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள பத்திரம் இருக்கும்போது, 2,000 ரூபாய் வரை வரையில்தான் விற்பனை செய்யலாம் என்று இருப்பது சரியல்ல; அதை 5,000 ரூபாய் என்று மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று, கஜானாவில் பணம் கட்டினால் அன்றைக்கே ஸ்டாம்ப் கிடைப்பதில்லை. பணத்தைக் கட்டியவுடனே அல்லது அன்று மாலைக்குள் ஸ்டாம்ப் பேப்பர்ஸ் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, லைசென்ஸ்டு ஸ்டாம்ப் வெண்டார்கள் விற்பனை செய்கின்ற முத்திரைத் தாள்மீது கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது.

50 ரூபாய் வரையில் 2 சதவீதம்.

51 முதல் 100 ரூபாய் வரையில் 1.5 சதவீதம்.

1979 மார்ச் 24] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

101 முதல் 400 ரூபாய் வரையில் 0.70 சதவீதம்.

401 முதல் 1,000 ரூபாய் வரையில் 0.30 சதவீதம்.

கோர்ட் ஃபீஸ் ஸ்டாம்பு 25-லிருந்து 1½ சதவீதம் அல்லது 2 சதவீதம்.

காப்பியிங் ஸ்டாம்பு 1 சதவீதம்—என்ற அளவுக்கு கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது.

இது 1965-லிருந்து இருக்கிறது. இதை மாற்றி 2 சதவீதம், 1½ சதவீதம் என்று இருப்பதை பிளாட் ரேட்டாசு 3 சதவீதம் ஆக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இது பல ஆண்டுகாலமாக இருக்கிற ஒரு கோரிக்கை. இதை அமைச்சரவர்கள் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று அவர்களின் ஸ்பெஷல் கவனத்திற்கு இந்தப் பிரச்சினையைப் பரிவோடு கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அவர்கள் 3 சதவீதம் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். 3 சதவீதம் என்று இல்லாவிட்டாலும் இப்போது இருப்பதைவிட அந்த பர்சன்டேஜை கொஞ்சம் உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு. இந்த ஒரே ஒரு பிரச்சினையைத்தான் வைத்திருக்கிறேன். அதை நிச்சயமாக நிறைவேற்றித் தருவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, இதுவரையில் அனைத்துக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த ஏழு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மானியங்களின் மீது பல்வேறு மேலான கருத்துக்களை எல்லாம் தமிழக அரசினுடைய பார்வைக்கு, பரிசீலனைக்கு தந்து, பிறகு அதைச் செயல்படுத்துவதற்கு கவனப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அனைவருக்கும் முதற்கண் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, முதன் முதலாக பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்கள் நல்ல சில விவரங்களை இந்த கண்ணியமிக்க சபையிலே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சில உணர்வுகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். சென்னை பெருநகரில் இருக்கிற வீட்டுவசதி கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே நடைபெறுகின்ற சில விவரங்களை அவர்கள் தமிழக அரசினுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது இந்த மானியத்திலே இடம்பெறவில்லை என்றாலும்கூட சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கை வருகின்ற நேரத்தில்

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி] [1979 மார்ச் 24]

அதற்கு உரிய அமைச்சரவர்கள் தெளிவான விளக்கத்தை அளிக்க இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்கள் பேசும்போது பேச்சின் ஊடே வேறு ஒரு விவரத்தையும் சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு மாநில கூட்டுறவு வங்கியினுடைய தனி அதிகாரி அவர்களைப் பற்றி ஒரு சிறு விவரத்தை இங்கே கவனப்படுத்தினார்கள். அவர்கள் குளிர்பத மோட்டார் காரில் வசதியாக—அமைச்சர்களை விட வசதியாக செல்கிறார்கள் என்றும், ஒரு தனி அதிகாரி அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வசதிகள் எல்லாம் இருக்கலாமா என்ற விவரத்தையும் கண்ணியமிக்க இந்த சபைக்கு அவர்கள் நினைவுபடுத்தினார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் புருஷோத்தமன் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு சில விவரங்களை கொண்டுவருவது என்னுடைய தலையாயக் கடமை என்று கருதுகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

தமிழக மாநில கூட்டுறவு வங்கியைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய தினம் மூன்று வாகனங்கள்தான் இருக்கின்றன அதில் ஒன்று ஜீப். இரண்டு அங்கே இருக்கின்ற பணியாளர்கள் பயன்படுத்துகின்ற இரண்டு கார்கள். அதிலே ஒன்று ஃபியட்கார். இன்னொன்று அம்பாசிடர் கார். அந்த இரண்டு கார்களையும் கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட எல்லா பணியாளர்களும் பயன்படுத்துகின்றனர். குறிப்பாக அவர்கள் சொல்கிற நேரத்தில் அதிகாரிகள் செல்லுகின்றகாரிலே ஏர் கண்டிஷன் இருக்கிறது என்றும் அதிலே வேறு சில வசதிகள் இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அது மட்டுமல்ல, அப்படி அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அந்தக் கார்களை சொந்த காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துவார்களே யானால் அதற்காக இன்றைக்கு ஒரு முறைகளை நாங்கள் வகுத்து வைத்திருக்கிறோம். அதாவது அந்தப் பணி சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களுக்கு மட்டுமே அதனை அவர்கள் பயன்படுத்தவேண்டும். அப்படி ஏதாவது சொந்தக் காரியங்களுக்கு பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால் அது சம்பந்தப்பட்ட செலவினங்களை எல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து பெறுகின்ற அந்த வரையரையையும் இன்றைக்கு நாங்கள் தெளிவாக வரையறுத்து இருக்கிறோம் என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. புருஷோத்தமன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 24] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

அடுத்து நம்முடைய அருமைச் சகோதரர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிவகெங்கைத் தொகுதியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு அண்ணன் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் பல நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். குறிப்பாக அவர்கள், இன்றைக்கு விவசாயிகள் மீது தண்ட வரி விதிக்கப் படுகிறது என்றும் ஆகவே அதனைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்றும் மிக உருக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள் குறிப்பாக இன்றையதினம் அந்தப் பிரச்சினை தமிழக அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றையதினம் விவசாயிகளுடைய உயர்மட்டக் குழு அந்தப் பிரச்சினையை பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலே, இந்த மாமன்றத்திலே அது சம்பந்தமாக எந்த உணர்வுகளையும் தமிழக அரசினுடைய சார்பாக சொல்ல முடியாத நிலையிலே இருக்கிறோம் என்றும், என்றாலும் கூட அந்தத் தண்டவரிப் பிரச்சினையை நிச்சயமாக இந்த தமிழக அரசு பரிவோடு கவனிக்கும் என்று மாண்புமிகு அண்ணன் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்திலே நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல சிவகெங்கை சார்பதிவாளர் அலுவலகத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கின்ற சார்பதிவாளர் அலுவலகம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் கட்டப்பட்டது. இன்று பல கூடுதல் பொறுப்புக்கள் ஏற்பட்டுள்ளதன் காரணமாக, ரூபாய் 75 ஆயிரம் செலவில் அதனைக் கட்ட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஆகவே புதிதாக அதற்குரிய அலுவலகக் கட்டிடம் கட்டப்பட இருப்பதன் காரணத்தால் இப்பிரச்சினை இனி இருக்காது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அண்ணன் திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்திலே நான் தெளிவுபடுத்த கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே அவர்கள் வேறொரு கருத்தினையும் சொன்னார்கள். கூட்டுறவு விழா என்ற பெயரினால் ஆங்காங்கே உள்ள சில தனி அதிகாரிகளால் வசூல் செய்யப்பட்டு செலவு செய்யப்படுகிறது என்றும் அதனைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்றும் அந்த முறை கேடுகள் ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும் என்றும் "ஒரு விவரத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், கூட்டுறவு வார விழா என்ற இந்த தேசியவிழா தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் அனைத்து மாநிலங்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட வாரத்தில் கொண்டாட வேண்டும் என்று அவர்கள் முடிவு செய்து அதன்படி தமிழகத்திலே சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 14-ம் தேதியிலிருந்து 20-ஆம் தேதி வரையிலே 7 நாட்களுக்கு சென்னை மாநகரத்தில் வள்ளுவர் கோட்டத்திலேயும் பிற இடங்களிலேயும் கொண்டாடப்பட்டது.

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி] [1979 மார்ச் 24]

ஆனால் இது கொண்டாடப்பட்ட நேரத்தில், விழாக்கள் மாவட்ட தலைநகரங்களில் எப்படி நடத்த வேண்டும், எப்படி செலவை பிரித்துச் செலவு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்ட பரிந்துரையின் அடிப்படையில் ஒரு உத்தரவை சம்பந்தப்பட்ட வங்கிகளுக்கு நாங்கள் மிகத் தெளிவாக சொல்லி உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் மத்திய வங்கிகளின் கிளைகளாக மாவட்ட தலைநகரங்களில் இருக்கின்ற இடங்களில் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யக் கூடாது என்றும், மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற விற்பனை சங்கங்களில் 5,000 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்ய கூடாது என்றும், இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்றும், மிகத் தெளிவாக, இது சம்பந்தமாக முறைகேடுகள் வந்துவிடும், தவறுகள் ஏற்பட்டு விடும் என்று முன் எச்சரிக்கையாக, வரையறுக்கப்பட்டு, எந்தெந்த நிலையில் எந்தெந்த செலவினங்களை செய்ய வேண்டும் என்பது குறித்து ஆணையிடப் பட்டிருந்தது என்பதை மாண்புமிகு அண்ணன் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் மாண்புமிகு சகோதரர் அழகிரி சாமி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், இப்போது மத்திய கால கடன்களாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கடன்களுக்கு வட்டி அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி ஒரு விவரத்தை அவர்களுடைய மேலான பார்வைக்காக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே உள்ள கடன்களுக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சலுகை அளித்த விவரத்தை இந்த சபையில் அறிவித்தது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். மத்திய கால கடன்களுக்கு 13.8 சதவீதத்திலிருந்து 12.5 சதவீதமாக வட்டியைக் குறைத்து 1—1—79 ஆம் தேதி மத்திய கால கடன்களுக்கு ரிசர்வ் வங்கி சலுகை கொடுத்திருக்கிறது. அதை நாமும் வழங்க முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். வறட்சி, வெள்ளம் காரணமாக கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் எல்லாக் குறுகிய கால கடன்களும் மத்திய கால கடன்களாக மாற்றப்பட்டு எல்லா விவசாயிகளுக்கும் 12.5 சதவீதமாக என்றிருந்தது. அதை சிறு விவசாயிகளுக்கு 10 சதவீதமாகவும், மற்ற விவசாயிகளுக்கு 12.5 சதவீதமாகவும் குறைக்கப்பட்டது. மேலும் விவசாயக் கருவிகள் வாங்குவதற்காக வழங்கப்பட்ட மத்திய கால கடன்களுக்கு எல்லா விவசாயிகளுக்கும் 12.5 சதவீதம் என்றிருந்தது. அது 11 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அதைப் போலவே நிலவள வங்கி மூலமாக வழங்கப்பட்ட நீண்ட கால கடன்களுக்கு எல்லா விவசாயிகளுக்கும், சிறு

1979 மார்ச் 24] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

பாசன காரியங்களுக்கும் நிலச் சீர்திருத்த காரியங்களுக்காக வாங்கப்பட்ட கடன்களுக்கு 10.5 சதவீதமாகவும், இதர காரியங்களுக்கு வாங்கப்பட்ட கடன்களுக்கு 11 சதவீதமாகவும் 13-3-1979-லிருந்து சிறு விவசாயிகளுக்கு எல்லா காரியங்களுக்கும் வாங்கப்பட்ட கடன்களுக்கு 9.5 சதவீதமாகவும் மற்ற விவசாயிகளுக்கு சிறு பாசன காரியங்களுக்கும், நிலச்சீர்திருத்தக் காரியங்களுக்கும், 9.5 சதவீதமாகவும், இதர காரியங்களுக்கு 10.5 சதவீதமாகவும் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அழகிரிசாமி அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசுகின்ற நேரத்தில், தனி அதிகாரிகளைப்பற்றியும், தனி அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பில் நடந்து வருகின்ற வங்கிகளில் உள்ள விவரங்களை எல்லாம் இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு ஒவ்வொரு பிரச்சனையிலும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க உறுதியாக இருக்கிறது. மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொரணம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், விக்கிரமசிங்க புரத்தில் உள்ள கூட்டுறவு சங்கத்தில் அரசியல் காழ்ப்புக் காரணமாக கலைப்பதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டது என்றும் அந்த விவரங்களையும் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களது அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, கடந்த ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற—முன்னால் இருந்த அரசின் காலத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்பட்டிருந்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் பார்த்தால் எவ்வளவோ நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கலாம். ஆனால், இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில், ஒவ்வொரு பிரச்சனையிலும் ஒரு முறைக்கு இரண்டு முறை, மூன்று முறை நான்கு முறை பார்த்துபின்னால் தான், கடைசியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது நியாயம் தான், இதில் முறைகேடுகள் நடந்திருக்கிறது என்பது தெரிந்த பின்னால் தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. முறைகேடுகள் இல்லை என்றிருந்தால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

குறிப்பாக அவர்கள் விக்கிரமசிங்கபுர சங்கத்தைப் பற்றிய விவரங்களைச் சொன்னார்கள். என்னிடத்திலே இருக்கின்ற தகவல்படி, அங்கே 10 முறைகேடுகள் நடைபெற்று, அதனால் அது கலைக்கப்பட்டது. ஆனால், அதிலே இன்றைய தினம் நான்கு முறைகேடுகள் களையப்பட்டு, இன்னும் ஆறு முறைகேடுகள் களையப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்கு

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி] [1979 மார்ச் 24]

அந்த தனி அதிகாரி நீட்டிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எவ்வளவு உணர்வோடு, ஆதங்கத்தோடு, மன உணர்வோடு, அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஜனநாயக ரீதியிலே அந்தச் சங்கத்தை இயக்க வேண்டுமென்பதற்காக, உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கச் சொல்லுகின்றார்களோ, அவருடைய வேட்கையோடு ஒன்றிச் சொல்கிறேன். அந்த அளவிலே, இந்த முறைகேடுகளை யெல்லாம் விரைவில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் நேரத்தை, தீர்மானம் நிறைவேறுகின்ற வரையிலே நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : விரைவிலே களைந்து, ஜனநாயக ரீதியான ஏற்பாட்டை அங்கே அமைக்க இந்த தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : விரைவாக என்று சொன்னால், எவ்வளவு சீக்கிரம் அங்கு தேர்தல் நடக்கும் என்பதற்கு 1, 2 மாத காலமா அல்லது எவ்வளவு நாட்களுக்குள் என்பதைச் சொன்னால் பிரயோஜனமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, சேலம் மத்திய வங்கியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சில விவரங்களைச் சொல்லும் போது, சேலம் மத்திய வங்கியின் செயலாளர் ஏற்கனவே ஊழலிலே ஈடுபட்டதாகவும், முறைகேடுகளிலே ஈடுபட்டதாகவும், அவர்களை இன்றைய தினம் அந்த முறைகேடுகளைப் பற்றியெல்லாம் கவனிக்காமல், மீண்டும் இந்த பொறுப்பிலே அமர்த்தி யிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். இன்றையதினம் சேலம் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற செயலாளர் புதிதாக அங்கே நியமிக்கப்பட்டவர் அல்ல. ஏற்கனவே துணைச் செயலாளராக அதாவது அசிஸ்டெண்ட் செகரடரியாக இருந்த அவர், இன்றைக்கு மேல் பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மீது எந்தவிதமான குற்றமும், எந்தவிதமான புகாரும் இல்லை. இப்போதுள்ள பதிவாளர் அவர்கள், அவருடைய பணி திருப்திகரமாக இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். எனவே தாங்கள் சொல்வது சரியல்ல. ஏற்கனவே இருந்த அசிஸ்

1979 மார்ச் 24] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

டெண்ட் செகரடரி ப்ரமோஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அவர் மீது எந்த விதமான குற்றச்சாட்டும் இல்லை என்று தகவல் வந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொரணம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே அவர் துணைச் செயலாளராக இருந்தபோதே, பல முறை கேடுகள் நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி விசாரிக்கப்பட்டு, நிரூபிக்கப்பட்டு, உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்ட குறிப்பு அந்த கூட்டுறவு வங்கியிலேயே இருக்கிறது. ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்திரார் அப்படி எழுதிய குறிப்பு இப்போதும் அந்த அலுவலகத்திலே இருக்கிறது. அந்த ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்திரார் இப்போதும் கூட்டுறவுத் துறையிலே உயர்ந்த பதவியிலே இருக்கிறார்.

ஆகவே, இந்த விவரங்களும், அந்த உத்தரவும் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொரணம் அவர்கள் சில விவரங்களை அளித்ததற்காக நன்றி. எனக்கு வந்துள்ள தகவலிலே அப்படிப்பட்ட விவரம் இருக்கிறது. மேலும் இந்தப் பிரச்சனையிலே வேறு விவரங்களை உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதால், உரிய அதிகாரிகளைக் கேட்டு, அதற்கான விவரங்களைச் சேகரித்து நிச்சயமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பதில் அளிக்கப்படும் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

அடுத்து, மதிப்பிற்கும் மிகுந்த மரியாதைக்கும் உரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். முத்திரை தாள்கள் பிரச்னை பற்றி அவர்கள் சில நல்ல ஆக்கபூர்வமான விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். முத்திரை தாள்கள் விற்பனை செய்பவர்களுடைய சங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் கூட ஒரு விண்ணப்பத்தை அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் இன்றையதினம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. நிச்சயமாக, பரிவோடு, நல்ல மன நிறைவோடு, அவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையிலே அந்த முடிவுகள் அமையும் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாதிக் பாட்சா அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல், பத்திரங்களை அன்றைக்கே பதிவு செய்து கொடுப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1979 மார்ச் 24]

பிற்பகல் 3 மணிக்கு மேல் கொடுக்கப்படும் பத்திரங்கள் அதிகமாக இருந்தால் அடுத்த நாள் அல்லது அதற்கு அடுத்த நாள் பத்திரச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதையும் இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போல் கூட்டுறவுத் துறையில் நீண்ட நாள் அனுபவம் பெற்ற உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த மானியத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் மக்கள், பக்கத்திலுள்ள கேரளத்திற்குச் சென்று பத்திரங்களைப் பதிவு செய்கிறார்கள் என்ற ஒரு விவரத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் அங்கே சர்சார்ஜ் இல்லையென்று சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் மட்டுந்தான் அப்படிச் சென்று பதிவு செய்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு சுவாமிதாஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள், பக்கத்தில் இருக்கும் திருவனந்தபுரம் போன்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று பத்திரங்களைப் பதிவு செய்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வரக் கூடிய வருவாயை இழக்கச் செய்கிறார்கள், இந்தக் குறையைப் போக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த நட்டத்தைத் தவிர்ப்பது பற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது என்பதை மட்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழில் பேட்டைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு முத்திரைத் தீர்வையிலிருந்து விலக்களிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே விலக்களிக்கப்படவேண்டுமென்பது பற்றி தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு மேலும் விவரங்கள் வேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக தனியாக விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தொழிற் பேட்டைகள் வளரவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு அப்படிப் பத்திரங்கள் பதிவாகின்ற நேரத்தில் விதிவிலக்கு அளிக்க அத்தனை காரியங்களையும் செய்ய இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றும் பல உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசுகிற நேரத்தில் தனி அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டு மக்களால், உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு, கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் உயிர்த் துடிப்பாக இருக்கிற அந்தக் குரல் எப்போது எழும் எழும் என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்வேன். விரைவில் அது நடைபெறும். இந்த அரசு உங்களைப் போலவே அதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு இதே மாமன்றத்தில் உங்கள் அனுமதியோடு ஒரு சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். 17-வது விதியில்

1979 மார்ச் 24] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

கூட்டுறவுச் சங்கத்தினுடைய அந்த விதியில் இருக்கிற 'ஆடமாடிக் மெம்பர்ஷிப்' என்ற வகையில் யாரும் உறுப்பினர்கள் ஆகலாம் என்ற வகையில் ஒரு நல்ல வாய்ப்பு. நலிந்தவர்களும் சேரலாம், வாய்ப்பு இல்லாதவர்களும் சேரலாம் என்ற அப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை எல்லாம் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இன்றைய கூட்டுறவுச் சட்டத்திலே பல விரும்பத்தகாத ஷரத்துக்கள் இருப்பதால் தேவைப்பட்ட சில ஷரத்துக்களைச் சேர்க்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால், நீக்க வேண்டிய ஷரத்துக்களை நீக்கவும், சேர்க்க வேண்டிய ஷரத்துக்களைச் சேர்க்கவுமான எல்லாக்காரியங்களையும் இந்த அரசு செய்து முடித்து விரைவில் உங்கள் அனுமதியோடு சட்ட முன்வடிவாக இந்த கண்ணியம் மிக்க சபையில் கொண்டுவந்து அதற்குப் பிறகு விரைவில் தேர்தலை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்களோ அப்படி தமிழக அரசு, மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவரின் விழுமிய தலைமையில் இருக்கும் இந்த அரசு விரும்புகிறது. அதிலே நமக்குள்ளே வேறுபாடுகள் கிடையாது, மாறுபாடுகள் கிடையாது. தனி அதிகாரிகள் அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினர்கள் நிர்வாகத்திற்கு வருகிற நேரத்தில் தான் கூட்டுறவின் முழுத் தன்மையே வடிவம் பெறும் என்பதில் உங்களைப் போலவே தமிழக அரசும் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, அதற்கான ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி, கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்குமாறு பணிவன்போடு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது குறுக்கிடக்கூடாது என்று நான் இருந்து விட்டேன். அந்தத் தனி அதிகாரி பல்வேறு வசதிகள் செய்யப்பட்ட காரை உபயோகப்படுத்தியது பற்றிக் குறிப்பிட்டதற்குப் பதில் சொன்னார்கள்.

[பிற்பகல் 1-40]

நான் குறிப்பிட்டது, ஸ்டேட் கோவாப்ரேடிவ் பேங்கினுடைய உயர் அதிகாரி திரு. அகமத் அவர்கள் உபயோகப்படுத்துகின்ற அந்த வங்கிக்குச் சொந்தமான காரிலே பல்வேறு வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் மாற்றி, தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டு வசதி வங்கியினுடைய கார் என்று குறிப்பிட்டார்கள், அது அல்ல....

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மன்னிக்கவும். நான் கொடுத்த தகவல் தமிழ்நாடு மத்திய கூட்டுறவு வங்கியைப்பற்றித்தானே தவிர, வீட்டு வசதி சங்கத்தைப் பற்றியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 24]

திரு. து. புருஷோத்தமன் : நானும் அதைத்தான் சொல்கிறேன். தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மத்திய வீட்டு வசதி சங்கம், அந்த அலுவலகத்தைப்பற்றித்தான் பேசினேன். அந்த வசதி செய்யப்பட்டது, ஸ்டேட் கோவாப்ரேடிவ் பேங்கினுடைய காரை அதிகாரி பயன்படுத்துகிறார்.....

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கெனவே சொல்லியதுபோல் சம்பந்தப்பட்ட மானியம் வருகிறபோது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அதற்கான விவரங்களைத் தருவார்கள்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : நான் முதலிலே குறிப்பிட்டேன். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இந்தமாதம் ஒன்றாம் தேதியிலிருந்து 20 ஆம் தேதி வரையில் காருக்கு ரூபாய் 1200 வரையிலும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.....

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : வீட்டு வசதி கூட்டுறவுச் சங்கம் என்னுடைய பொறுப்பிலே இல்லை. நான் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று இருக்கிறேன். அந்த பொறுப்பு இன்னொரு அமைச்சரிடத்திலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கூட்டுறவுத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்று இருப்பதால் அதற்கும் தாங்கள் பொறுப்பு ஏற்றிருக்கிறீர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு கேட்கிறார்கள்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : கூட்டுறவுத் துறை பொறுப்பு ஏற்றிருக்கின்ற தங்களைப்பார்த்துக்கேட்க விரும்புகிறேன், கிராம கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் புழுக்கட்டிய அரிசியை, தரக்குறைவான அரிசியை விற்கவேண்டுமென்று எங்களைக் கட்டாயப்படுத்துகிறீர்களே, அதிலிருந்து எங்களைக் காப்பாற்ற அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : கண்ணியத்திற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன விவரத்தை உடன் பரிசீலித்து ஆவன செய்ய உறுதி சொல்கிறேன்.

திரு. மா. மணிமாறன் : தமிழ்நாட்டிலே விவசாயிகள் இன்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கத்தாலே கொடுக்கப்பட்ட கடன்களிலோ அல்லது வட்டியிலோ நிவாரணம் கிடைக்குமென்று அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.....

1979 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதற்குப் பின்னாலே அவர் பேசியதில் ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால்தான் கேட்க முடியுமே தவிர புதிய பிரச்சினையை இப்போது எழுப்புவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவது இல்லை; உட்காருங்கள்.

விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திரு. மா. மணிமாறன் : அனுமதிக்கவில்லையென்றால் நாங்கள் எதற்காக அங்கே இருந்து வருகிறோம், இந்தமாதிரி ஏன் சபையை நடத்துகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேசாமல் உட்காருங்கள், சபை ஒழுங்காக நடக்கும்.

மானியக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவு.

திரு. சு. பாலன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் ரா. கிருஷ்ணன், செ. சிவசாமி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடங்களில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “மானியக் கோரிக்கைஎண் 6—பத்திரப் பதிவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,69,36,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மானியக் கோரிக்கை எண் 23.—கூட்டுறவு—

திருவாளர்கள் மா. மணிமாறன், அ. சுவாமிதாஸ் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : ஏற்கெனவே சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே சீக்கிரம் என்று சொல்லப்பட்டு, தேர்தல் பற்றிச் சொல்லப்பட்டு, இப்போது ஒரு ஆண்டு ஆகிவிட்டது.....

[1979 மார்ச் 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டிஸ்கஷன் இஸ் ஓவர், நீங்கள் இப்போது உங்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறீர்களா அல்லது வித்தீரா பண்ணுகிறீர்களா என்று மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தேர்தல் பற்றித் திட்டவட்டமாக அறிவிக்காததால் நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

வெட்டுத்தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

திருவாளர்கள் செ. சிவசாமி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் தீர்மானம் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 23—கூட்டுறவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,26,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

“கோரிக்கை எண் 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு” திருவாளர்கள் சு. பாலன், ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் செ. சிவசாமி, சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 57—பல்வகை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 5,59,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

1979 மார்ச் 24]

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 26-3-1979 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-47 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

எ துவுமில்லை.

